CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA
ARHIVELOR SECURITĂȚII

DOSAR

PRIVIND PE

MANIU IULIU

1531475

P 000213, Vol. 10 pII

R. P. R.

Pᴵᴵ

DOS. NR. 40001 VOL. NR. 10

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

ANCHETA Maniu

Iuliu

Data

CSJ.Ca 3/98

Urmează Vol. Nr.

400001 Vol 10

Vol. 10

68

Vol IX

R. P. R.

D. M. Nr. 117/924,
Cap. I, Art. 4.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Curtea Militară de Casare și Justiție

AL [1] Recursurile complotiștilor din fosta organizație politică P.N.Ț.

DOSARUL Nr. 573

PE ANUL 1949

OBIECTUL SUMAR:

1/. Maniu Iuliu
2/. Mihalache Ioan
3/. Popescu Nicolae
4/. Carandino N-lae.
5/. Lazăr Ilie
6/. ~~Rădulescu V. Pogoneanu~~
7/. Oprițan Emil
8/. Roiu Florin
9/. Lăzărescu Emil
10/. ~~Demetrescu Carol~~
11/. ~~Serdici Vasile~~
12/. ~~Niculescu Radu-Buzești~~
13/. Mocsony-Stârcea
14/. Staicu Ștefan
15/. Stătescu Dumitru

OBSERVAȚIUNI

1) Se va completa cu corpul sau serviciul.

C. 55392. — M. O., Imprimeria Centrală.

Termen: 5 Maiu 1949.

Republica Populară Română
[Cur]tea Militară de Casare şi Justiţie
Astăzi 16 Apr. 1949. -
Se certifică de noi Arhivarul Curţii [Mili]tare de Casare şi Justiţie că s'a întoc[mit] conform art 330 C. J. M. procesul [verb]al de fixarea termenului de judecată 5 Mai 1949.-

ARHIVAR,
f. Serviciu,
[signature]

2

69

No. 4600

1949 luna Februarie ziua 16

TRIBUNALUL MILITAR BUCUREȘTI

către

CURTEA MILITARA DE CASARE ȘI JUSTIȚIE

Inaintăm alăturat Dosarul No. 5262/947 compus din volumele și anexele notate pe verso, privitoare pe :

Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino, Ilie Lazăr, Vasile Serdici, Col. Stoika Ștefan, Lt. col. Stătescu Dumitru, Victor Rădulescu Pogoneanu, Radu Niculescu-Buzești, Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Oprișan, Emil Lăzărescu și Ion De. Mocsony Stircea, cari au declarat recurs contra sentinței No. 1988 din 11 Noembrie 1947 prin care au fost condamnați la pedepsele arătate în acea sentință, rugându-vă a dispune cele legale.-

Recurenții se află arestați la închisoare la dispoziția Dvs. conform legii.-

Recurentul Lt. col. Stătescu Dumitru a declarat că-și retrage recursul prin apărătorul său cu cererea înregistrată la No. 29984 din 20. XI. 1947.-

TERMEN LA 5 Mai 1949
Consilier raportor
Col. Mag. Filip
Președintele Curții Militare
General Magistrat,
[signature]

PRIM PRESEDINTE
General Maior Magistrat,
[signature]
Dr. Alex. Petrescu

[stamp: TRIBUNALUL MILITAR BUCUREȘTI — Primul Președinte]

Prim Grefier,
Tudor Petrescu-Joițeanu.
[signature]

N O T A :
****

1/. Dos. Vol. I conţine 906 /nouă sute şase/ file,
2/. " Vol. II. conţine 527 /cinci sute douăzeci şi şapte/ file,
3/. " Vol. III conţine 718 /şapte sute optsprezece/ file,
4/. " Vol. IV. conţine 772 /şapte sute şaptezeci şi două/ file,
5/. " Vol. V conţine 415 /patru sute cincisprezece/ file,
6/. " VII. conţine 127 /una sută douăzeci şi şapte/ file,
7/. " VIII. conţine 663 /şase sute şasezeci şi trei/ file,
8/. " IX conţine 299 /două sute nouăzeci şi nouă/ file.

p. Conformitate
Prim Grefier,
Tudor Petrescu-Joiţeanu.

Dos. Nº 573/1949.- -1- 3 70

Raport.-

Tribunalul Militar al Regiunei II-a Militară București S. I-a, prin Sentința nº 1988 din 11 Noembrie 1947, a condamnat pe următorii:
1) Iuliu Maniu: a) la 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare și insurecție armată, cu aplicațiunea art. 227 al. 1, 2 și 3 C.P. comb. cu art. 184 al. 1 și 186 al. 2 C.P. și cu art. 211 C.P.; b) la 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire, cu aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 C.P. comb. cu art. 207 și cu art. 210 C.P.; c) la muncă silnică pe viață, pentru crima de înaltă trădare, transformându-se pedeapsa în temniță grea pe viață conf. art. 31 C.P. condamnatul având vârsta de 75 ani, cu aplicațiunea art. 184 pt. 1 C.P.; d) la 25 ani muncă silnică și 10 ani degradare civică, pentru crima de trădare, care se transformă în 25 ani temniță grea conf. art. 31 C.P. condamnatul având vârsta de 75 ani, cu aplicațiunea art. 186 al. 2 C.P.; e) la 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crime de răzvrătire, cu aplicațiunea art. 210 al. 1 C.P.; f) la 25 ani muncă silnică care se transformă în 25 ani temniță grea potrivit art. 31 Cp. și 10 ani degradare civică, pentru crima de insurecție armată, cu aplicațiunea art. 211 C.P.; g) la muncă silnică pe viață care se transformă în temniță grea pe viață conf. art. 31 C.P., pentru instigare la crima de înaltă trădare prin necredință, cu aplicațiunea art. 120 C.P. comb. cu art. 190 pt. 1 C.P.; h) la 12 ani detențiune simplă pentru tentativa de surparea ordinei constituționale, cu aplicațiunea art. 207 C.P. comb. cu art. 96, 97 pt. 1 C.P.; și i) la 12 ani închisoare, pentru instigare la trecerea frauduloasă a frontierei, cu aplicațiunea art. 120 C.P. comb. cu art. 579 C.J.M. - Conf. art. 101 și 103 C.P., condamnatul Iuliu Maniu va executa pedeapsa cea mai grea, adică muncă silnică pe viață, transformată în temniță grea pe viață potrivit art. 31 Cp. și degradare civică pe 10 ani. - În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. În baza art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltueli de judecată.-

2) Ion Mihalache: a) la 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată, cu aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.P. comb. cu art. 184 pt. 1, 186 al. 2 și 211 Cp.; - b) la 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea

-/.

ordinei constituționale și de răsvrătire, cu aplicațiunea art. 227 al. 1 și 3 Cp. comb. cu art. 207 Cp. și 210 Cp.; c) la muncă silnică pe viață, care se transformă în temniță grea pe viață potrivit art. 31 Cp., având vârsta de 65 ani, pentru crima de înaltă trădare, cu aplicațiunea art. 184 pt. 1 Cp.; d) la 12 ani detențiune simplă, pentru tentativa de surpare a ordinei constituționale, cu apl. art. 207 Cp. comb. cu art. 96 al. 1 Cp.; e) la 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de răsvrătire cu apl. art. 210 al. 1 Cp.; f) la 25 ani muncă silnică, care se transformă în 25 ani temniță grea potrivit art. 31 Cp. și la 10 ani degradare civică, pentru crima de insurecțiune armată, cu apl. 211 Cp.; și g) la 12 ani închisoare corecțională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei. Conf. art. 101 și 103 C.P. va executa pedeapsa cea mai grea, adică munca silnică pe viață transformată în temniță grea pe viață potrivit art. 31 Cp. și 10 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltuieli de judecată. – Achită de orice penalitate pe Ion Mihalache pentru port ilegal de armă p.p. art. 32 și 35 pt. 1 L. 190/1947, în baza art. 48 din aceiași lege.

3) Nicolae Penescu: a) la 5 ani temniță grea și 2 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al. 1 și 2 Cp. comb. cu 184 pt. 1 Cp.; b) la 5 ani detențiune riguroasă, pentru crima de complot în scop de surpare a ordinei constituționale, cu apl. art. 227 Cp. comb. cu art. 207 Cp.; și c) la 5 ani închisoare pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei, cu apl. art. 579 Cjm. – Conf. art. 101 pt. 1 Cp. condamnatul va executa pedeapsa cea mai grea, adică 5 ani temniță grea și 2 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltuieli de judecată. –

4) Nicolae Carandino: a) la 6 ani temniță grea și 2 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare, cu aplicațiunea art. 227 al. 1 și 2 C.p. comb. cu art. 184 pt. 1 C.P.; b) la 6 ani detențiune riguroasă și 2 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale, cu apl. art. 227 al. 1 și 3 Cp. comb. cu art. 207 Cp.; și c) la 6 ani închisoare, pentru delictul de trecere frauduloasă a frontierei, cu apl. art. 579 Cjm. – Conf. art. 101 pt. 1 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea, adică 6 ani temniță grea și 2 ani degradare civică. Conf. art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la 1000 lei cheltuieli judecată. –

5) Ilie Lazăr: a) la 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al. 1 și 2 Cp.; b) la 10 ani detenție riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru complot în scop de surparea ordinei constituționale; și c) la 12 ani închisoare pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei. Conf. art. 101 pt. 2 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea sporită cu un plus de 2 ani, adică 12 ani temniță grea și 5 ani degradare civică. Conf. art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 îl obligă la plata sumei de cincizeci mii (50.000) lei cheltuieli judecată. –

6) Victor Rădulescu Pogoneanu: a) la 10 ani închisoare, pentru complot în scop de trădare și de insurecție armată, cu apl. art. 227 al. 1 și 2 Cp. comb. cu art. 184 pt. 1 Cp., art. 186 al. 2 și

art. 211 Cp. și art. 157 Cp.; b) la 10 ani detențiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire, cu apl. art. 227 al.1 și 3 comb. cu art. 207 și 210 Cp. și 157 Cp.; și c) la 25 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredință, pedeapsă transformată din 25 ani muncă silnică conf. art. 31 Cp., fiind infirm, cu apl. art. 190 pt.1 Cp. comb. cu art. 120 Cp. și cu art. 157 Cp. – În baza art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea, adică 25 ani temniță grea și 5 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltuieli de judecată.–

7/ Emil Oprișan: a/ la 3 ani închisoare pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al.1 și 2 comb. cu art. 184 pt.1 Cp. și cu art. 157 Cp.; și b/ la 3 ani temniță grea și 2 ani degradare civică, pentru crima de trădare prin necredință, cu apl. art. 190 pt.1 Cp. comb. cu art. 157 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea, adică 3 ani temniță grea și 2 ani degradare civică. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 500 lei cheltuieli judecată.–

8) Florin Roiu: a/ la 5 ani închisoare pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al.1 și 2 Cp. comb. cu art. 184 pt.1 Cp. și cu art. 157 Cp.; și b/ la 5 ani temniță grea și 3 ani degradare civică, pentru trădare prin necredință, cu apl. art. 190 pt.1 Cp. comb. cu art. 157 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea. Conf. art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la 10.000 lei cheltuieli judecată.–

9) Emil Lăzărescu: la 2 ani închisoare corecțională pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al.1 și 2 Cp. comb. cu art. 184 pt.1 Cp. și 157 Cp. – Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la plata sumei de 500 lei cheltuieli judecată.–

10) Camil Demetrescu: a) la 10 ani închisoare pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al.1 și 2 Cp. comb. cu art. 184 pt.1 Cp. și 157 Cp.; și b) la 15 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredință, cu apl. art. 190 Cp. comb. cu art. 121 pt.1 Cp. și 230 al.2 Cp. și 157 Cp. – Conf. art. 101 pt.1 și 103 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea de 15 ani temniță grea și 5 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la 50.000 lei cheltuieli de judecată.–

11.) Vasile Serdici: a) la 5 ani închisoare pentru complot în scop de trădare, cu apl. art. 227 al.1 și 2 comb. cu 184 pt.1 și art. 157 Cp.; b) la 10 ani detențiune simplă pentru complot în scop de surparea ordinei constituționale, cu apl. art. 227 al.1 și 3 Cp. comb. cu art. 207 Cp. și 157 Cp.; și c) la 10 ani temniță grea și 3 ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredință, cu apl. art. 120 Cp. comb. cu art. 190 pt.1 Cp. și 157 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea de 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cjm. îl obligă la 50.000 lei cheltuieli de judecată.–

12) Radu Niculescu Buzești: a) la 5 ani temniță grea și 3 ani degradare civică, pentru complot în scop de trădare și de insurecție armată, cu apl. art. 227 al.1 și 2 Cp. comb. cu art. 184 al.1 și art. 186 al.2 și 211 Cp.; și b) la 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru complot în scop de surparea ordinei constituționale

și de răzvrătire, cu apl. art. 227 al. 1 și 3 Cp. comb. cu art. 207 și 210 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea de 10 ani detenție riguroasă și 5 ani degradare civică. În baza art. 193 Cp. îl condamnă și la confiscarea averii. Conf. art. 326 Cpp. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltuieli de judecată. –

13./– Ion De Mociony Stârcea: la 2 ani închisoare pentru nedenunțarea complotului, cu apl. art. 228 C.p. – Conf. art. 326 Cpp. îl obligă la plata sumei de 50.000 lei cheltuieli judecată.

14/ Colonel rez. Stoica Ștefan: a) la 5 ani temniță grea și 3 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de insurecție armată, cu apl. art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 211 Cp.; și b) la 8 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru complot în scop de răzvrătire, cu apl. art. 227 al. 1 și 3 Cp. comb. cu art. 210 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea de 8 ani detenție riguroasă și 5 ani degradare civică. Conf. art. 326 Cpp. îl obligă la 50.000 lei cheltuieli de judecată. –

și 15./ Stătescu Dumitru: a) la 1 an închisoare pentru complot în scop de insurecție, cu apl. art. 227 al. 1 și 2 comb. cu art. 211 Cp. și cu art. 157 Cp.; și b) la 1 an detențiune simplă, pentru complot în scop de răzvrătire, cu apl. art. 227 al. 1 și 3 comb. cu art. 210 Cp. și cu art. 157 Cp. – Conf. art. 101 Cp. va executa pedeapsa cea mai grea de 1 an detențiune simplă. – Conf. art. 326 Cpp. îl obligă la plata sumei de 5000 lei cheltuieli de judecată. –

În baza art. 488 Cpp. se impută în pedeapsă întreaga detențiune preventivă tuturor condamnaților judecați în prezență și cari au fost arestați. –

Conf. art. 326 al. 2 Cpp. se confiscă în folosul Statului corpurile delicte din acest proces. –

Toți condamnații arătați mai sus, au făcut recurs în contra sentinței de condamnare.

În afară de susnumiții condamnați recurenți, prin aceiaș sentință au mai fost condamnați, în contumacie, la diferite pedepse și pentru diferite fapte: Grigore Niculescu Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Cretzianu și Constantin Vișoianu. –

<u>În fapt instanța prin sentință a reținut în sarcina condamnaților recurenți, următoarele:</u> 1) acuzatul Iuliu Maniu fostul președinte al Partidului Național-Țărănesc, în perioada începând din martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a organizat și condus complotul îndreptat împotriva Statului, a condus activitatea subversivă și ilegală a reacțiunii române și sprijinindu-se pe cercurile imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și Angliei, a pregătit doborârea prin forță a guvernului democrat din România, constituit în conformitate cu constituția țării și în aceste scopuri: Prin reprezentantul său împuternicit acuzatul acuzatul Grigore Niculescu Buzești, a intrat în Sept. 1946 în tratative cu reprezentanții Serviciului de Spionaj al Statelor Unite ale Americii, Hall și Hamilton, cu a căror participare directă acuzatul Grigore

Nicolescu Buzești a elaborat conform indicațiilor date de acuzatul Iuliu Maniu un plan de creiare în țară a unei rețele întinse de organizațiuni conspirative, în vederea realizării unei lovituri de stat înarmate, de înzestrare din afară a acestor organizațiuni cu armament, echipament și fonduri financiare, de înființare în țară și străinătate a organelor de conducere a acestor organizațiuni subterane și conspirative și puse sub controlul reprezentanților Statelor Unite ale Americei și în vederea realizării acestui plan, a încuviințat în toamna anului 1946 fuga în străinătate a acuzatului Grigore Niculescu Buzești, pentru a îndruma centrul de complotiști din străinătate, acordându-i și dreptul de a acționa în numele său.

În conformitate cu planul acestui complot îndreptat împotriva Statului alcătuit în Sept. 1946, acuzatul Iuliu Maniu a dus tratative în toamna anului 1946 și în primăvara anului 1947 cu H. Burton Berry Șeful misiunii Americane în România și în cursul acestor tratative a stăruit pentru sprijinirea în străinătate a unui așazis guvern de rezistență, opus guvernului legal al României, acuzatul considerând formarea guvernului de rezistență cu sprijinul Americei și Angliei, drept una din cele mai importante etape de realizarea loviturii de stat, ce se pregătea de mai multe ori în cursul anului 1947; a căutat căi pentru plecarea clandestină în străinătate a fruntașilor complotiști din P.N.Ț., cari împreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Crețzianu și Constantin Visoianu, ce se găseau deja acolo, trebuiau să intre în așazisul guvern din străinătate și în acest scop în April. 1947 s'a adresat lui Holman Șeful misiunei Engleze în România, căruia i-a cerut să înlesnească plecarea din țară a acuzatului Ion Mihalache, iar în Iulie 1947, a organizat personal fuga în străinătate a fruntașilor național țărăniști complotiști și anume acuzaților Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, cari au și fost arestați în flagrant delict în momentul îmbarcării lor în avioane pentru plecarea în noaptea de 14 Iulie 1947 în apropierea com. Tămădău - Ilfov, la 45 Km. distanță de București.-

În Aprilie 1947 socotind că momentul favorabil pentru organizarea unei lovituri de stat înarmate împotriva guvernului democrat a sosit, acuzatul Iuliu Maniu în tratativele duse cu dl. Burton Berry șeful misiunei americane din România, a cerut prin acesta guvernului Statelor Unite ale Americei, consimțământul său imediat, pentru a proceda cu sprijinul unei puteri străine la acțiuni violente în vederea dobândirii

-/-

autorităţii legale din ţară. – A organizat şi condus activitatea centrului complotist din străinătate, care conformându-se planului dinainte stabilit a desfăşurat acţiunea de pregătire a loviturii de stat şi a cărui activitate generală era condusă în mod direct de acuzaţii Grigore Niculescu Buzeşti, Grigore Gafencu, Alex. Cretzianu şi Const. Vişoianu, în diferite ţări ale Europei Apusene şi în America, a condus activitatea centrului complotist din străinătate prin acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, legătura cu cei din străinătate şi corespondenţa respectivă făcându-se prin reprezentanţii misiunilor Americane şi Engleze din România. – A creiat organizaţia militară conspirativă a Partidului Naţional Ţărănesc condusă de Ion Mihalache, Colonel în rez. Stoica Ştefan şi Lt. Col. în retr. Stătescu Dumitru, în care organizaţie au intrat ofiţerii membrii ai P.N.Ţ., atât din cei deblocaţi, cât şi dintre cei activi, încercându-se prin organizaţia militară ca P.N.Ţ. să ducă munca de descompunere a corpului ofiţeresc şi trupei. – S'a pus în fruntea acţiunei trădătoare a unui grup de ofiţeri naţional-ţărănişti cari au elaborat aşa zisul plan de organizare a armatei, care în opoziţie cu clauzele tratatului de pace, prevedea în mod ilegal reconstituirea armatei cu efectivele di înainte de război şi organizarea unor unităţi înarmate în străinătate, recrutate din legionari, criminali de război şi alte elemente fugite din ţară, în vederea folosirii ulterioare a acestor unităţi, pentru realizarea planurilor complotului contra Statului şi în scopul de dominare a transmis planul general de organizare al armatei dlui Melbourne consilier la misiunea Americană din România, prin intermediul acuzatului Vasile Serdici. – În mod personal şi prin acuzatul Ilie Lazăr, cum şi prin alţi membrii ai P.N.Ţ., a întreţinut legături cu organizaţiile subterane, teroriste, şi diversioniste existente în ţară, a inspirat activitatea lor subversivă, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizaţiuni subversive, ca forţe armate în lovitura de stat ce era în curs de pregătire. Cu complicitatea directă a acuzaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu, Vasile Serdici, Florin Roiu, Camil Demetrescu, Emil Oprişanu şi Emil Lăzărescu, a organizat adunarea sistematică a informaţiunilor şi sustragerea din instituţiile de Stat a documentelor constituind secrete de Stat, transmiterea acestor informaţiuni şi documente misiunilor Americane şi Engleze din România şi furnizarea conţinutului lor membrilor centrului complotist din străinătate. Împreună cu Ion Mihalache, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr folosind posibilităţile legale oferite de guvern Partidului Naţional Ţărănesc, a organizat o campanie calomnioasă împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou război împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări

prietene României.- A organizat furnizarea reprezentanţilor misiunilor americane şi engleze din România, a informaţiunilor tendenţioase, vădit mincinoase şi contrare realităţii, cerute de aceştia, privitoare la situaţia din ţară, a difuzat astfel de informaţiuni în alte părţi prin centrul complotist din străinătate şi a solicitat reprezentanţilor guvernelor Statelor Unite ale Americii şi Angliei, să intervină în treburile interne ale României.-

2) <u>Acuzatul Ion Mihalache</u>, fostul vice preşedinte a P.N.Ţ. în perioada începând din martie 1945 şi până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere cea mai apropiată a acuzat. Iuliu Maniu şi locţiitor al acestuia la conducerea P.N.Ţ., la curent cu întreaga activitate criminală a acuzatului Iuliu Maniu, împreună cu acesta a condus organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, pregătind răsturnarea prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării, bazându-se pe sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii şi ale Angliei.- În vederea creerii în ţară, în opoziţie cu clauzele tratatului de pace a unei armate cu un efectiv mai mare decât cel prevăzut în tratatul de pace, a însărcinat în 1947 organizaţia militară a P.N.Ţ. condusă de el, cu elaborarea aşa zisului plan general de organizare a armatei care prevedea organizarea cu sprijinul unor cercuri ale Statelor Unite ale Americii şi ale Angliei, a unităţilor înarmate în străinătate compuse din legionari, criminali de război şi alţi români fugiţi din ţară, în vederea folosirii lor pentru efectuarea loviturii de stat în curs de pregătire. A organizat şi s'a pus în fruntea serviciului de spionaj al P.N.Ţ., care a funcţionat sub denumirea de serviciu de informaţii, strângând informaţiuni cu caracter politic, militar şi economic şi a folosit pentru această activitate, funcţionarii epuraţi din Siguranţa Generală a Statului şi din Serviciul Secret de informaţii. Împreună cu acuzatul Iuliu Maniu a condus efectiv activitatea centrului complotist din străinătate în conformitate cu sarcinile stabilite de acuzatul Iuliu Maniu, în vederea intensificării activităţii grupului din străinătate şi transformării lui într'un aşa zis guvern de emigraţie, a încercat în ziua de 14 Iulie 1947 să fugă în străinătate, fiind însă arestat de autorităţi în momentul îmbarcării în avion în apropierea comunei Tămădău.- Împreună cu acuzaţii Iuliu Maniu, Nicolae Penescu, Nicolae Carandino şi Ilie Lazăr, folosind posibilităţile legale oferite de guvern Partidului Naţional Ţărănesc, a desfăşurat o propagandă calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat, pregătind spiritele pentru un nou război împotriva Uniunii Sovietice şi a altor ţări prietene României.-

3) <u>Acuzatul Nicolae Penescu</u>, fostul secretar general al P.N.Ţ., în perioada înce-

-/-

pând din Martie 1945, și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, fiind persoana de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului condus de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, complot îndreptat împotriva Statului, având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americei și ale Angliei.- A condus activitatea organizatorică a P.N.Ț., recrutând oamenii cari aveau misiunea de a lua parte la realizarea loviturii de stat ce era în curs de pregătire și în acest scop a luat măsuri speciale în vederea măririi numărului membrilor organizației militare conspirative a partidului, intensificând recrutarea membrilor acestei organizațiuni, intensificând și recrutarea de membrii printre ofițerii reacționari deblocați din armată și în special printre ofițerii activi.- Conformându-se directivelor date de Iuliu Maniu, a alcătuit în repetate rânduri memorii calomnioase și în mod vădit contrare realităților, asupra situației din țară, memorii cari apoi erau transmise șefilor misiunilor americane și engleze din România, în scopul de a provoca intervenția Americei și Angliei în treburile interne ale României.- Din ordinul acuzatului Iuliu Maniu, a pregătit materialul conspirativ pentru membrii Centrului complotist din Străinătate compus din acuzații Grigore Niculescu Buzești, Grigore Gafencu, Alexandru Crețianu și Constantin Vișoianu, care material a fost trimis acestor acuzați prin funcționarii ai misiunilor Statelor Unite și Angliei în Bucuresti, al căror nume îl păstrau în cel mai mare secret.- Din ordinul lui Iuliu Maniu, acuzatul Nicolae Penescu, împreună cu Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iulie 1947, să fugă în Străinătate, pentru a intensifica activitatea centrului complotist din Străinătate și a-l transforma într'un guvern fantomă, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion în apropierea com. Tămădău. Împreună cu acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, folosind posibilitățile legale oferite de guvern P.N.Ț., a desfășurat o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat dela cârma țării, pregătind spiritele pentru un nou războiu împotriva Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.-

4/ acuzatul Nicolae Carandino, fost redactor al ziarului „Dreptatea" și membru în delegația permanentă a P.N.Ț., începând din martie 1945 și până în ziua arestării sale în Iulie 1947, a avut rol de frunte în organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, condus de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și Angliei. În conformitate cu directivele date de acuzatul Iuliu Maniu, a publicat

-/.

în ziarul „Dreptatea”, redactat de el, material plin de ură, articole în mod evident contrare realității și informațiuni calomnioase îndreptate împotriva guvernului democrat dela cârma țării și a altor instituțiuni, putând slăbi disciplina și capacitatea de luptă a armatei. Împreună cu Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Ilie Lazăr, a încercat la 14 Iulie 1947, să fugă în străinătate cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și de al transforma într'un guvern fantomă, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion în apropiere de comuna Tămădău.- Împreună cu acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Ilie Lazăr și Nicolae Penescu, folosind posibilitățile legale oferite de guvern P.N.Ț., au desfășurat o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat dela cârma țării, pregătind spiritele pentru un nou războiu imperialist contra Uniunii Sovietice și a altor țări prietene României.-

5) <u>Acuzatul Ilie Lazăr</u>, membru în delegația permanentă a P.N.Ț. și secretar general al organizației naționaltărăniste din Ardeal, în perioada începând din Martie 1945, și până în ziua arestării sale, în Iulie 1947, fiind persoana de încredere și apropiată a acuzatului Iuliu Maniu, a avut rol de frunte în organizarea complotului împotriva Statului, complot condus de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache și având drept scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării cu sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii și ale Angliei. În organizația așa zisă muncitorească a P.N.Ț. condusă de el, a recrutat pe teroriștii legionari prin mijlocirea cărora a organizat în Febr. 1945 acțiuni teroriste în Uzinele Malaxa și la 8/XI.1945 în Piața Palatului, a organizat în țară bande cunoscute sub denumirea de „gărzile Iuliu Maniu”, a menținut legătura dintre diferite organizațiuni teroriste și grupuri înarmate clandestine și acuzatul Iuliu Maniu, în vederea folosirii ulterioare a acestor organizațiuni și grupuri clandestine în lovitura de Stat în curs de pregătire, a recrutat oameni cari trebuiau să participe la răsturnarea prin violență a guvernului democrat dela cârma țării. Împreună cu acuzații Ion Mihalache, Nicolae Penescu și Nicolae Carandino, a încercat la 14/VII.1947 să fugă în străinătate, cu scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și al-l transforma în guvern, fiind însă arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion în apropiere de com. Tămădău.- Împreună cu acuzații Iuliu Maniu, Ion Mihalache, Nic. Penescu și Nicolae Carandino, folosind posibilitățile legale oferite P.N.Ț. de către guvern,

a desfășurat o propagandă calomnioasă și de ură împotriva guvernului democrat dela cârma țării, pregătind spiritele pentru un nou războiu contra Uniunii sovietice și a altor țări prietene României. –

6/ <u>acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu</u>, fost director de cabinet și consilier de legație în ministerul afacerilor Străine, fiind împreună cu acuzatul Grigore Niculescu Buzești, în perioada începând din martie 1945 și până în ziua arestării sale, a făcut parte din conducerea organizației complotiste, a fost la curent cu activitatea criminală a acuzatului Iuliu Maniu și conformându-se instrucțiunilor acuzatului Maniu, a dat directive grupului de complotiști din străinătate, iar după fuga din țară a lui Grigore Niculescu Buzești, a organizat o legătură regulată cu acest grup, cu ajutorul funcționarilor superiori din misiunea americană și engleză din România, al căror nume l'a ținut în cel mai mare secret. – Împreună cu acuzatul Grigore (Grigore) Niculescu Buzești a participat la tratativele duse de acesta cu reprezentanții serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii, – Hall și Hamilton și la elaborarea Scopurilor principale ale complotului contra statului, expuse în așa numitul „memorandum". Împreună cu acuzatul Radu Niculescu Buzești și cu ajutorul reprezentanților serviciului de spionaj al Statelor Unite ale Americii, a organizat fuga din țară a acuzatului Constantin Vișoianu, pe bordul unui avion militar american, în vederea participării acestui acuzat la activitatea criminală a centrului complotist din străinătate. – Folosind situația sa de funcționar superior la ministerul afacerilor Străine, acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu, a atras în complotul criminal pe acuzații Camil Demetrescu, Florin Roiu, Emil Oprișanu și Emil Lăzărescu, toți funcționari la ministerul afacerilor Străine și a organizat cu ajutorul lor adunarea sistematică a informațiunilor și sustragerea de documente constituind secrete de Stat, livrând aceste documente centrului complotist din străinătate și reprezentanților misiunilor americană și engleză din România. –

7/ <u>acuzatul Emil Oprișan</u>, șeful adjunct al Direcției Cifrului din Min. afacerilor Străine, a ajutat pe acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, în organizația de complot împotriva Statului. În acest scop s'a folosit de funcțiunea ce ocupa în Min. Afacerilor Străine și a transmis acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu mai multe informațiuni și documente, constituind secrete de Stat, pentru a fi livrate reprezentanților misiunilor americană și engleză din România și în acelaș scop a ajutat pe acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu să sustragă din ministerul

afacerilor Străine mai multe documente secrete. A expediat personal mai multe documente diplomatice în străinătate acuzatului Alexandru Cretzianu, care era unul dintre șefii complotului al centrului din străinătate. În calitate de membru al delegației române la conferința de pace dela Paris, a stabilit după sosirea sa la Paris, legătura criminală cu acuzatul Alex. Cretzianu, aflat în străinătate și i-a transmis acestuia informațiuni cu caracter secret de Stat, iar pentru a comunica cu complicii săi din București, a alcătuit un cifru propriu numit dublă cifrare, pe care l'a transmis acuzatului Emil Lăzărescu. –

8/ acuzatul Florin Roiu funcționar în ministerul afacerilor străine cu serviciul la Direcția Cifrului, la cabinet și în ultimul timp la comisia Păcii, începând din 1945 și până în ziua arestării sale, a dat ajutor acuzaților principali în organizarea complotului și folosindu-se de funcțiunea ce ocupa în minister, a strâns informațiuni și a sustras documente constituind secrete de Stat din ministerul Afacerilor Străine. A asigurat legătura între acuzații Grigore Niculescu Buzești, Constantin Vișoianu și Victor Rădulescu Pogoneanu și reprezentanții misiunilor americană și engleză din România, apoi din însărcinarea acuzaților Constantin Vișoianu și Victor Rădulescu Pogoneanu, le-a transmis acestora la diferite epoci, în anii 1945-1946, mai multe informațiuni și documente constituind secrete de Stat. –

9/ acuzatul Emil Lăzărescu, consul, funcționar la Direcția Cifrului din M. Afacerilor Străine, a ajutat pe autorii complotului și fiind om de încredere al acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, l-a ajutat pe acesta să sustragă dela M. Afacerilor Străine în cursul anului 1945-1946 mai multe documente constituind secrete de Stat. Folosindu-se de funcțiunea ce ocupa la Minister a transmis în 1946 acuzaților Victor Rădulescu Pogoneanu și Florin Roiu, conținutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziția sa la serviciul său. În Ianuarie 1946, a distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul Victor Rădulescu Pogoneanu din ministerul Afacerilor Străine. –

10/ acuzatul Camil Demetrescu, funcționar la ministerul Afacerilor Străine a ajutat pe autorii principali în organizarea planului complotului contra Statului, în vederea răsturnării prin violență a regimului democrat din România, organizație creiată de acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache. Conformându-se directivelor acuzatului Victor Rădulescu Pogoneanu, a luat parte la sustragerea de documente din M. Af. Str., constituind secrete de Stat, apărate prin legi, a sustras un pachet cu formulare de pașapoarte diplomatice, în scopul folosirii ulterioare a acestor documente, pentru

trecere frauduloasă a frontierei de către complicii la acest complot. În toamna anului 1946 a participat la pregătirea documentului prin care acuzatul Grigore Niculescu Buzești era împuternicit să acționeze în străinătate în calitate de mandatar al partidelor de opoziție din România.

11) acuzatul Vasile Serdici, fost șef al biroului presei al P.N.Ț., în cursul anilor 1946-1947 și până în ziua arestării sale a dat ajutor autorilor principali ai complotului contra Statului organizat de către acuzații Iuliu Maniu și Ion Mihalache, cu scopul de a răsturna prin violență guvernul democrat dela cârma țării. - A asigurat legătura dintre acuzatul Iuliu Maniu și membrii conducători ai misiunilor Statelor Unite ale Americii și Angliei din România, transmițându-le acestora demersurile acuzatului Iuliu Maniu și documentele în legătură cu complotul împotriva Statului, precum și răspunsurile respective și directivele acestor conducători acuzatului Iuliu Maniu; pe lângă aceasta acuzatul Serdici a îndeplinit și oficiul de translator în tratativele duse de acuzatul Iuliu Maniu cu reprezentanții misiunilor americană și engleză din România, privind problemele complotului împotriva Statului. - A organizat o rețea de agenți informatori din rândurile funcționarilor din instituțiile de stat, care îi procurau acte constituind secrete de stat, acte care erau apoi transmise de el funcționarilor misiunilor americană și Engleză din România, conform dispozițiunilor date de acuzatul Iuliu Maniu.

12) acuzatul Radu Niculescu Buzești, membru al P.N.Ț., a dat ajutor autorilor principali în organizarea complotului contra Statului, organizat de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, fiind atras în complot de fratele său Grigore Niculescu Buzești. - A luat parte la tratativele duse de fratele său Grigore N. Buzești din Sept. 1946, cu reprezentanții Serviciului de spionaj american Hall și Hamilton, privitoare la organizarea unui complot contra statului îndeplinind și misiunea de a păzi locul întâlnirii de apariția persoanelor străine. - In oct. 1946 a primit dela I. Maniu împuternicirea specială prin care acuzatul Grigore N. Buzești era autorizat să activeze în Străinătate în numele partidelor de opoziție din România, împuternicire pe care Radu N. Buzești a transmis-o agentului străin Hamilton pentru a fi expediată fratelui său acuz. Grigore Nic. Buzești după plecarea lui în străinătate. Împreună cu Victor R. Pogoneanu a organizat cu concursul agentului străin Hamilton, în toamna anului 1946 fuga peste granițe

/.

a acuzatului Constantin Vişoianu, complice în complot, fiind luat pe bordul unui avion militar american. – a asigurat legătura dintre acuzaţii Iuliu Maniu şi Victor Rădulescu Pogoneanu şi a transmis corespondenţa trimisă de I. Maniu sau sosită pentru acesta, pe care acuzatul Victor R. Pogoneanu o expedia sau o primea, prin mijlocirea funcţionarilor misiunilor Statelor Unite şi ale Angliei la Bucureşti. –

13/ Inc. Ion de Mocsony Styrcea, participând în Sept. 1946 la întrevederile avute de acuz. Grigore Nic. Buzeşti, împuternicitul special al lui I. Maniu, cu reprezentanţii organelor de spionaj al Statelor Unite ale Americii Hall şi Hamilton, în cursul căror întrevederi s'au discutat planurile complotului contra Statului, organizat de I. Maniu şi I. Mihalache prin acuzatul Grigore N. Buzeşti în numele P.N.Ţ. şi fiind la curent cu conţinutul planului numit „Memorandum" dela 30 Sept. 1946, care prevedea creiarea unei organizaţiuni clandestine în vederea răsturnării prin violenţă a guvernului şi regimului democrat din România, nu a denunţat aceste crime autorităţilor în drept cum avea obligaţia. –

14./ Acuzatul Colonel rez. Stoica Stefan, vice preşedintele organizaţiei militare a P.N.Ţ., fiind omul de încredere al acuzaţilor I. Maniu şi I. Mihalache, a avut un rol de frunte în complotul organizat contra Statului de către acuzaţii Maniu şi Mihalache. – In toamna anului 1946, conformându-se instrucţiunilor primite dela I. Maniu şi I. Mihalache, a înfiinţat organizaţia militară a P.N.Ţ., care a funcţionat sub denumirea de Cerc profesional militar, a condus efectiv activitatea organizaţiei până în momentul dizolvării partidului, a recrutat anumiţi ofiţeri dintre cei deblocaţi din armată şi dintre cei activi, cari urmau să fie folosiţi în vederea răsturnării prin violenţă a guvernului democrat dela cârma ţării; în aceleaşi scopuri criminale a încercat prin ofiţerii atraşi în organizaţia militară, să ducă munca de descompunere a corpului ofiţeresc şi a trupei, prin difuzarea în mod clandestin în rândurile unităţii armatei a manifestelor, a apelurilor şi altor foi conţinând propagandă calomnioasă şi de ură împotriva guvernului democrat. Din ordinul lui I. Mihalache şi I. Maniu, a însărcinat un grup de ofiţeri cari erau membrii ai organizaţiei militare, să elaboreze aşa zisul plan de organizarea armatei, care prevedea în contradicţie cu tratatul de pace, înfiinţarea unor unităţi înarmate în Străinătate,

-/-

recrutate din legionari, criminali de război și alți români fugiți din țară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forțe în executarea complotului contra Statului în curs de pregătire, luând parte personal la elaborarea planului general de organizare a armatei. – Prin ofițeri membrii ai organizației militare, a organizat strângerea de informațiuni și de documente, constituind secrete de stat, pe care apoi le transmitea conducătorilor complotului I. Maniu și I. Mihalache. –

și 15.) Acuzatul Lt. Col. în retr. Stătescu Dumitru, membru în comitetul de conducere al organizației militare a P.N.Ț., în anii 1946-1947 și până la dizolvarea P.N.Ț., a ajutat pe autorii complotului organizat de I. Maniu și I. Mihalache, complot care avea de scop răsturnarea prin violență a guvernului democrat din România. – Împreună cu acuzatul Col. rez. Stoica, a atras în activitatea lor criminală pe anumiți ofițeri dintre cei deblocați din armată și dintre cei activi și a încercat să ducă o activitate de descompunere a corpului ofițeresc și a trupei. – A participat la elaborarea așa zisului plan general de organizare a armatei, care prevedea înființarea unor unități înarmate în străinătate, recrutate dintre legionari, criminali de război și alți români fugiți din țară, în vederea folosirii ulterioare a acestor forțe, în executarea complotului în curs de pregătire.

Condamnații arătați mai sus, au făcut recurs în contra sentinței de condamnare. Prin cererea sa de recurs condamnatul Lt. Col. retr. Stătescu Dumitru invocă drept motive de casare următoarele: 1) Omisiune esențială; 2) Violare de lege; și 3) Nemotivare; urmând ca desvoltarea motivelor să le depună după redactarea sentinței. – Ulterior, la data de 20/XI. 1947, recurentul Lt. Col. retr. Stătescu prin avocații săi Ciobanu și Dimitriu, și-a retras recursul (a se vedea fila 276 Vol. IX)

Pentru susținerea recursurilor, s'au depus ulterior prin memorii osebite de condamnați următoarele motive de casare:

I. - Pentru recurentul N. Penescu, prin memoriul din 19/II. 1948 dela fila 297 Vol. IX. s'au depus de av. Vladimir N. Penescu următoarele motive de casare: Viol. art. 395 Partea II. pt. 9 pr. pen. 1948. – Viol. art. 227, 184, 207, 25, 193 Cp. 1936. Greșita aplicațiune. Exces de putere. Violare de lege. Denaturare. Nemotivare. –

A.) Violarea legii. Aplicarea greșită a legii.

B.) Inexistența art. 25 și 193 Cp. 1936. Neconstituționalitatea acestor două texte. Inexistența pedepsei confiscării generale. –

II. - Pentru recurentul Ion Mihalache s'au depus de soția sa Dna Niculina I. Mihalache prin memoriul din 30/IV. 1949, următoarele motive de casare:

motivul I. – Nulitatea de formă prevăzută de art. 370 Cjm. Incompetența. –

Motivul 2. – Nulitatea de fond prev. de art. 370 C. jus. pt. 1 și 2. Greșita aplicare a pedepsei confiscării. – Viol. art. 193 al. 1 C.p. –
și motivul 3. – Nulit. prev. de art. 370 C. jus. pt. 10. asupra proporționalității pedepsei. –

III. Pentru recurentul N. Penescu s'au mai depus prin memoriul din 30/IV.1949. de către fiul său Vladimir Penescu, următoarele motive de casare:
mot. 1. – Viol. art. 370 C. jus. Nulități de formă. 2. Incompetența materială. –
mot. 2. – Viol. art. 370 C. jus. al. 1 și 2 nulități de fond.
2. Viol. art. 193 C. pen. Greșita aplicațiune a confiscării. –
mot. 3. – Viol. art. 370 C. jus. Nulități de fond pt. 1 și II. –
Viol. art. 579 C. jus. Exces de putere, greșită aplicațiune. Lipsa elementelor constitutive ale infracțiunei prev. de art. 579 C. jus. –
mot. 4. – Viol. art. 370 C. jus. p. II. Nulități de fond pt. 10. Pedeapsa e prea mare față de acuzațiunile aduse. –

IV. Recurentul Ion Mocsonyi Stârcea, prin memoriul din 29/IV.1949 a depus prin av. Nicolau, următoarele motive de casare:
mot. 1. – Nul. prev. de art. 370 C. jus. p. II. pt. 9. Violarea și greșita aplicare a art. 130 C.p. –
mot. 2. – Nulit. prev. de art. 370 p. II. pt. 10 C. jus.

V. Recurentul Camil Demetrescu, a depus prin tatăl său Camil Demetrescu, prin memoriul din 30/IV.1949, următoarele motive de casare:
mot. 1. – Viol. art. 370 C. jus. I. pt. 2. Nulit. de formă. Instanța nu avea competința materială de a judeca. Exces de putere. Incompetența.
mot. 2. – Viol. art. 370 C. jus. Nul. de formă, pt. 1 – Instanța de judecată a fost în mod greșit compusă. –
mot. 3. – Viol. art. 370 C. jus. Nul. de fond pt. 2. Viol. art. 193 al. 1 C.p. Exces de putere. Greșită interpretare. Greșita aplicare a pedepsei confiscării.
mot. 4. – Viol. art. 227 al. 1 și 2 C.p. art. 184 pt. 1 C.p., art. 190 C.p., art. 230 al. 2 C.p. Exces de putere. Lipsa elementelor constitutive ale infracțiunilor. Nemotivare. –
mot. 5. – Viol. art. 370 C. jus. p. II. pt. 10. – Exces de putere. –

și VI. Recurentul Emil Lăzărescu, prin memoriul din 30/IV.1949, a depus prin av. Lăzărescu Sandu, următoarele motive de casare:
mot. 1. – Lipsa elementelor constitutive ale infracțiunei. Nulit. prev. de art. 370 p. II. pt. 1 C. jus. –

mot.2. – Faptele încriminate nu sunt prevăzute de legea penală. – Nulit. prev. de art. 370 p. II. pt. 2 Cjm. –

şi mot. 3. – Disproporţia pedepsei. Nul. prev. de art. 370 p. II. pt. 10 Cjm.

şi VII. Recurentul Col. rez. Stoica Ştefan, a depus prin soţia sa Alexandra Stoica, prin memoriul din 3/V.1949, următoarele motive de casare:

mot. 1. – Incompetenţa „ratione materiae". –

mot. 2. – Incompetenţa după calitatea persoanei şi greşita compunere a instanţei.

mot. 3. – Nerespectarea formelor procedurale sancţionate cu nulitatea. – Violare de lege.

mot. 4. – Instanţa nu s'a preocupat de apărările esenţiale şi nici de probe. –

mot. 5. – Violare de lege. – Neîntrunirea elementelor constitutive ale infracţiunilor pretinselor delicte. – Aplicarea unei pedepse mai mari decât cea legală.

şi mot. 6. – Nemotivare. –

VIII. Ceilalţi recurenţi nu au depus motive de casare pentru susţinerea recursurilor. –

Consilier Raportor,
Col. mag. R. F. Filip

CURTEA MILITARĂ
de Casare și Justiție
Intrarea Nr. 3691 din 30 APR. 1949

11

78

DOMNULE P R E S E D I N T E,

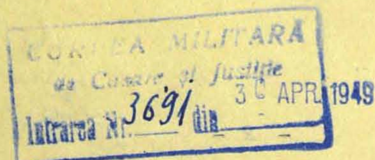
In numele soțului meu, ION MIHALACHE, azi deținut, am onoare a depune motivele de recurs contra sentinței Nr.1988 din 11 Noembrie 1947, Trib. Militar Bucuresti - termen de judecată la 5 Mai 1949.-

Niculina I. Mihalache
Str. Maior Giurescu No 7
Bucuresti

DOMNIEI SALE

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE JUSTITIE MILITARA

B U C U R E S T I

12

79

MOTIVE DE RECURS,
****

+ 1 Perescu + 3 G. Dumitrescu

MOTIVUL I.-
************NULITATEA DE FORMA PREVAZUTA DE ART. 370, CODUL JUSTITIEI MILITARE.- INCOMPETENTA.

Tribunalul Militar, nu era competent să judece acest proces.-

Nu exista stare de asediu la data judecării.-.

Decretul 856/938 este fără ființă, fiind potrivnic Constituției din 1923, deoarece institue stare de asediu fără termen - art. 6 - pe când Constituția vorbește de posibilitatea instituirii în caz de pericol de Stat - art.123.- Ori, nu se poate vorbi despre caz de pericol de Stat, permanent .-

Judecata făcându-se de o instanță necompetentă urmează a fi casată.-

...///...

MOTIVUL II.-

NULITATEA DE FOND PREVAZUTA DE ART. 370 C.J.M. pct.1 şi 2. GRESITA APLICARE A PEDEPSEI CONFISCARII.- VIOLAREA ART.193 al. 1 codul penal.-

Prin art.1 a Inaltului Decret Regal, 1626/1944, s'a repus in vigoare Constituţia din 1923.-

Acea Constituţie interzice pedeapsa confiscării.-

Ne-am judecat sub imperiul acelei Constituţii şi ca atare greşit s'a aplicat pedeapsa confiscării.-.

In acest mod s'a pronunţat o sentinţă casabilă.-

...///...

MOTIVUL III.-

NULITATEA PREVAZUTA DE ART.370 Codul Justiției Militare., pct.10.- ASUPRA PROPORTIONALITATII PEDEPSEI.-

Am arătat in interogatoriul ce mi s'a luat în fața Onor Tribunalului, precum și in apărarea mea care este adevărul asupra acuzațiunilor ce mi s'au adus.-

Nu pot astăzi, in fața Onoratei Inaltei Curti de Justiție Militară, care cercetează această afacere ca instanță de casare, să discut fondul acestui proces.-

Nu pot deci să invoc fapte, pentru că această onorată instanță nu le poate lua in considerare.-

In fața acestei impiedecări legale, neavând nici o altă posibilitate spre a prezenta intreaga mea apărare, în cadrul legilor in vigoare, vin să invoc o seamă de imprejurări cari pot influența doar sancțiunile aplicate.-

Trecutul meu atât pe tărâmul școlar, pe tărâm gospodăresc și pe tărâm politic

...///....

țărănist, poate să fie apreciat în fața acestei Inalte Instanțe în mod favorabil.-

Vârsta mea, care suportă greu tratamentul sancțiunii excesive pronunțată de Tribunal, poate determina o apreciere justă în cadrul recomandării legale din punctul 10 al.art.370, al codului Justiției Militare.-

In aceste condițiuni, vă rugăm a considera că pedeapsa aplicată este prea mare.-

Pentru aceste motive, cerem admiterea recursului și casarea.-

In două exemplare.-

Cu rugămintea de a fi judecat, și în lipsă.

ss. Ion Mihalache

Niculina I. Mihalache
soție

......///...

11
S1

DOMNULE PRESEDINTE.

Subsemnatul Vladimir N.Penescu, cu domiciliu în Bucureşti, Str.Niculcea No.79 în calitate de fiu al acuzatului N.Penescu, azi deţinut,

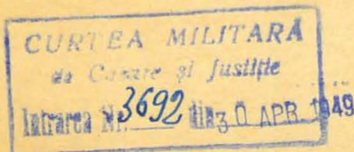
am onoare a vă depune motive de recurs contra sentinţei 1988 din 11.Noembrie.1947 a Tribunalului Militar al Capitalei.

Cu stimă

Vladimir Penescu
str. Niculcea 79

Domniei Sale
Domnului PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE JUSTITIE MILITARA

BUCURESTI.

15

82

MOTIVE DE RECURS. MOTIVUL 1.

1. Violarea art.370 C.J.M. Nulități de formă.

2. Incompetența materială.

Tribunalul Militar care a judecat această afacere nu avea competența să o facă.

Acuzațiunile ce mi s'au adus nu puteau veni în judecata Tribunalului Militar decât în ipoteza când am fi avut în țară un regim de stare de asediu legalmente instituit și legalmente menținut.

La data judecării acestui proces însă nu există la noi stare de asediu.

a) Decretul 856/1938 nu are putere legală deoarece institue starea de asediu fără a se fixa nici un termen. Acest decret prin art.6 arată că " starea de asediu se va ridica când se va crede oportun". Ori știut este că starea de asediu este o măsură excepțională care nu se poate lua în respectul prevederilor constituționale decât în caz de pericol de stat.

Instituirea stării de asediu cu caracter permanent echivalează cu suprimarea drepturilor și garanțiilor constituționale.

Dispozițiile art.123 din Constituția 1923 ce se afla în vigoare la data judecării acestui proces sunt categorice în a arăta că numai în caz de pericol de stat poate fi declarată starea de asediu.

In aceste condițiuni, decretul 856 urmează a fi socotit ca lipsit de bază legală și ca atare urmează a i se refuza orice aplicațiune.

b) La data judecării procesului armata era trecută pe picior de pace și implicit decretul 856 nu mai avea ființă.

In adevăr dacă s'ar trece peste motivarea de mai sus declarându-se că, decretul 856 instituit împotriva constituției a existat totuși un singur moment:

Acest decret care are caracterul unei legi ordinare a fost abrogat prin trecerea armatei pe picior de pace.

In aceste condițiuni neexistând stare de asediu, judecata noastră de către instanțele militare s'a făcut în mod greșit și cu

violarea textului arătat în enunţarea acestui motiv de recurs.

Cerem deci casarea şi trimiterea dosarului nostru în cercetarea instanţelor civile.

MOTIVUL II

1. Violarea art.370 C.J.M. al. 1 şi 2 nulităţi de fond.

2. Violarea art.193 cod penal.
Greşita aplicaţiune a confiscărei.

Art.193 al. 1 C.P. aşa cum a fost modificat la 1938 contravine normelor constituţionale prevăzute în constituţia 1923:

" Art.17 din constituţia 1866 şi art.15 din constituţia 1923.

" Art.15 din constituţia 1923 prevede că nici-o lege nu poate înfiinţa pedeapsa confiscărilor averilor.

Dacă dispoziţia de confiscare din Septembrie 1938 impusă de Codul Penalavea un înţeles faţă de Constituţia "Carol II" în vigoare la Septembrie 1938- apoi faţă cu dispoziţiunea din art.15 a Constituţiei 1923 repusă în vigoare prin articolul 1. al Inaltului Decret 1626 din 1944 şi care se afla în vigoare la data judecării acestui proces, pedeapsa confiscării nu mai are nici-un suport legal.

Din acest punct de vedere condamnarea mea la confiscare e lipsită de temei legal, deoarece dispoziţiile legii ordinare care o instituiau, contraziceau flagrant dispoziţiunile constituţionale şi în acest caz Onoratul Tribunal a pronunţat o sentinţă casabilă.

b) In al doilea loc, subscrisul sunt condamnat pentru art. 227 c.p. combinat cu art.184. Sunt deci condamnat pentru complot.

Ori dispoziţiunile art.193 c.p. se referă la art.184 şi 186 ca infracţiuni de sine stătătoare.

Nu se referă la art.227 c.p. unde art.184 c.p. este numai un element component al infracţiunei prevăzute de art.227 c.p.

Dispoziţiile art.193 c.p. nu pot fi deci aplicate în speţă pe cale de extindere.

Trecând deci peste argumentarea din partea I. a acestui motiv, legiuitorul penal, neprevăzând prin art.193 c.p. sancţiunea confiscării pentru complot, în mod greşit a făcut Onoratul Tribunal aplicaţiunea acestui text.

In aceste condiţiuni sentinţa pronunţată urmează a fi casată.

84

M O T I V U L III

Violarea art.370 C.J.M. nulităţi de fond punctul I şi II.

Violarea art.579 C.J.M. exces de putere greşită aplicaţiune.
Lipsa elementelor constitutive ale infracţiunei prevăzute de art.579 C.J.M.

Legea pedepseşte prin art.579 C.J.M. pe oricine " pe o zonă în stare de asediu va trece sau va încerca să treacă frontiera în mod clandestin........

Ceiace însemană că două din elementele constitutive ale acestui delict sunt existenţa stării de asediu şi încercarea de a trece frontiera.

Pentru consideraţiunile arătate de noi în expunerea ce am făcut-o în motivul I de recurs -şi la care înţelegem să ne referim spre a nu ne repeta- am învederat că noi nu aflăm sub stare de asediu.

In consecinţă acest prim element constitutiv al infracţiunei prevăzute de art.579 C.J.M. -lipsind- infracţiunea nu există. Este adevărat că mai târziu legiuitorul a agravat încercările de trecere frauduloasă a graniţei, dar la data judecării acestui proces, textul nu pedepsea cu închisoarea dela 3 luni la 1 an decât încercările de trecere frauduloasă din zona de stare de asediu.

In al doilea loc punctul în care această infracţiune a fost cercetată - T ă m ă d ă u - nu este un punct de frontieră. Nu este punct de frontieră fiindcă nu se află la nici-una din graniţele ţării şi nu este punct de frontieră din punctul de vedere al dreptului aerian român, în care drept aerian român, frontiera aeriană se confundă cu frontiera terestră.

Iată deci şi al doilea element al acestei infracţiuni nu este îndeplinit.

In aceste condiţiuni constatându-se că elementele infracţiunei prevăzute de art.579 C.J.M. nu sunt îndeplinite condamnarea mea şi pentru acest delict s'a făcut cu violarea normelor enunţate prin acest motiv de recurs pronunţându-se astfel o decizie casabilă.

M O T I V U L IV

Violarea art.370 C.J.M. partea II. Numităţi de fond punctul 10.

Pedeapsa e prea mare faţă de acuzaţiunile aduse.

Nu pot discuta în faţa Onoratei instanţe de casare faptele acestui proces deoarece această instanţă cu competenţă specială nu le-ar putea lua în considerare.

In apărarea mea scrisă şi orală, în faţa instanţei de fond am arătat cum stau în fapt toate acuzaţiunile ce mi s'au adus.

Nu pot din cauza caracterului special al acestei instanţe de casare decât să mă refer la acele apărări făcute de mine.

In aceste condiţiuni socotesc totuşi că pot prezenta Onoratei Inaltei Curţi câteva circumstanţe de natură a influenţa cel puţin asupra pedepsei.

Trecutul meu profesional ca avocat şi trecutul meu politic fac cu prisosinţă dovada sentimentelor mele democrate.

Nu este vorba de o apreciere personală ci voiu aduce o mărturie a colegilor mei din barou cari prin voinţa lor care a căpătat corp prin hotărârea ministrului de resort a făcut ca imediat după August 1944, în cadrul asociaţiunei avocaţilor democraţi ai Baroului de Ilfov să fiu propus şi în urmă numit preşedinte al Uniunii Barourilor din România.

Din punct de vedere politic activitatea mea m'a situat totdeauna pe linia democraţiei, iar în calitatea politică pe care am avut-o, activitatea mea a fost în concordanţă cu libertăţile constituţionale.

Ca profesionist şi ca om politic am răspuns totdeauna prezent la chemarea democraţilor prigoniţi cari sufereau prigoana unor cercetări juridice de tristă memorie, ridicând împreună cu alţi colegi de Barou, glasul meu pentru dreptate şi omenie.

Citez dintre ultimeleprocese, procesul Vlădescu Răcoasa dela Curtea Marţială.

In aceste condiţiuni şi în imposibilitate legală de a repeta în faţa acestei Onorate instanţe, aprecierile mele de fond în întregime, ţinând seama de circumstanţele de mai sus, urmează a se vedea că şi în aplicarea pedepsei Tribunalul a violat dispoziţiunile punctului 1° al art.370 C.J.M. pronunţând deci o hotărâre casabilă.

Pentru aceste motive solicităm admiterea recursului şi casarea.

Pe baza acestor motive rugăm respectuos a ne judeca şi în lipsă.

pentru Nicolae Penescu

Vladimir Penescu
....
Str. Neculcea 79

29 ~~86~~

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul Ion Moceoni Sturcea, deținut în Inchisoarea Craiova, depun prin prezenta motivele de casare în recursul ce am declarat și care face obiectul dosarului nr.573/949, al acestei Inaltei Curți.-

I.- Nulitatea prevăzută de art.370 C.J.M. partea II-a pct.9.

Diclarea și greșita aplicare a art.130 codul penal

In fața Onor Tribunal - cum de altfel și în fața organelor de instrucție și anchetă - am declarat tot ce am cunoscut cu privire la organizarea complotului.-

Aceste declarații au fost făcute fără reticențe și conform cu faptele, astfel cum s'au desfășurat.

In apărarea mea am invocat beneficiul dispoz. art. 130 cod.penal, deoarece am fost permanent sub influența unei constrângeri morale produsă prin amenințarea cu moartea, de către agenții unei puteri străine.

Această situație am dovedit-o cu martorul Ionescu Bălăceanu, din a cărui depoziție se constată că i-am comunicat faptul că sunt amenințat cu moartea, încă dela 12 Oct. 1946.-

Onoratul Tribunal constată această situațiune în considerentele sale, astfel: "că inculpatul a luat cunoștință de organizarea complotului în Septembrie 1946....." (pag.438 din sentință).

Această arătare a Tribunalului este exactă, deoarece s'a stabilit că prima consfătuire la care am luat parte a fost la data de 18 Septembrie 1946. (pag.270 din sentință).

Tribunalul arată în considerentul său că amenințarea "s'a produs mult mai târziu și aceasta chiar după ce o parte din acuzații participanți la complot, au trecut la săvârșirea unora din infracțiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 cod pen.și că deci, așa fiind, inculpatul n'ar mai

./.

DOMNULUI

PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASARE SI JUSTITIE MILITARA BUCURESTI

fi putut beneficia nici de absolvirea de pedeapsă prevăzută de art.228 codul penal, care cere ca denunţul să se producă mai înainte de consumarea faptelor." "

Din examinarea acestui considerent se desprinde în mod clar că inculpatul a luat cunoştinţă de complot în Septembrie 1946, sau mai precis, la 18 Septembrie 1946, aşa cum am arătat mai sus.

In continuare, considerentul Tribunalului arată că "ameninţarea s'a produs mult mai târziu", fără însă a preciza data când s'a întâmplat acest eveniment.

Deoarece această dată este foarte importantă, potrivit actelor din dosar se poate stabili cu certitudine când s'a produs această ameninţare.

Acest lucru se poate constata din depoziţia martorului Ionescu Bălăceanu, audiat în faţa Tribunalului la data de 2 Noembrie 1947 şi din a cărui depoziţie rezultă că la data de 12 Oct.1946, i-am comunicat teama de care eram cuprins prin ameninţarea cu moartea, făcută de agenţii unei puteri străine.

Odată stabilită această dată - de 12 Oct.1946 - să trecem la examinarea mai departe a considerentului Onor. Tribunal.

După ce arată că "ameninţarea s'a produs mult mai târziu", Tribunalul, pentru a stabili totuşi în timp producerea acestui eveniment, arată în continuarea frazei că ameninţarea s'a produs "chiar după ce o parte din acuzaţii participanţi la complot au trecut la săvârşirea unora din infracţiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 cod.penal".

Această parte a considerentului este tot aşa lipsită de preciziune ca şi începutul frazei.

In adevăr, când cunoaştem că din complot au făcut parte 15 acuzaţi, care au săvârşit diverse infracţiuni, la diferite date, cum s'ar putea stabili momentul când s'a produs ameninţarea după elementele arătate în considerentul citat mai sus, care vorbeşte de "o parte din acuzanţii participanţi la complot", sau expresia următoare, tot aşa de vagă referitoare tot la ameninţare, adică "săvârşirea unora din infracţiunile prevăzute la cele trei aliniate de sub art.227 codul penal."

./.

Socotim că incercarea Onor Tribunal de a arăta lipsa de temeiu a modului de apărare ce am formulat, este o străduinie inutilă, deoarece este cu totul confuză, fără nici o legătură precisă cu infractorii sau infracțiunile și care nu poate astfel servi drept argumentare juridică, pentru a mă lipsi de beneficiul unei dispozițiuni de lege.

x

x x

In al doilea considerent, Tribunalul arată că nu poate fi vorba de un pericol direct asupra vieții deoarece "după data amenințării, pretinșii amenințători părăsiseră țara."

Cele arătate de Onoratul Tribunal în acest considerent nu pot constitui un element serios de respingere a apărării mele, ci constituie numai o aparență de logică, menită să conducă la greșita interpretare și aplicare a legei.

In adevăr, nu este suficient a se arăta că "după data amenințării pretinșii amenințători au părăsit țara" pentru a demonstra că pericolul executării amenințării trecuse.

In primul rând, nu există nici o dovadă la dosar în acest sens, din care să se constate cu certitudine că amenințătorii au părăsit țara.

In al doilea rând, chiar dacă am presupune că aceasta ar fi real, plecarea lor nu era de natură să schimbe cu nimic situația și nici să micșoreze pericolul amenințării cu moartea, pericol de care eram cuprins.

Pericolul era, și în acest caz, la fel de grav, deoarece executarea amenințării cu moartea, nu era legată de persoanele care au făcut amenințarea, ci de serviciul de informații al țării respective, care serviciu de informații, putea executa amenințările sale prin orice agent al său, și care agent putea fi român sau de orice altă naționalitate.

Socotim deci că și acest considerent nu este de natură a mă priva de beneficiul dispozițiunilor art.180 c.p.

x

x x

In al treilea considerent, Onoratul Tribunal arată că pericolul invocat putea fi înlăturat "prin alte mijloace și anume prin aceea că inculpatul odată cu denunțarea acestui complot, se punea și la adăpostul autorităților constituite în

./.

Stat, care i-ar fi garantat şi salvat viaţa..."

Această argumentare este cu totul lipsită de sens, deoarece este contrară scopului urmărit de dispoziţiunea legală, care absolvă de răspundere pe infractorul care a săvârşit fapta sub influenţa unei constrângeri morale.

Când legiuitorul se referă în dispoziţia sa finală, a textului de lege, la posibilitatea înlăturării pericolului prin alte mijloace, nu s'a gândit că faptul însuşi al denunţării ar constitui un asemenea mijloc de înlăturarea pericolului.-

Este lesne de înţeles că legiuitorul ar fi arătat acest lucru prin insuşi textul de lege şi în afară de aceasta nu ar fi putut-o face, pentrucă ar fi în contradicţie cu însuşi scopul urmărit prin dispoz. art.130 cod.penal, care absolvă pe acela care nu denunţă din cauza unei constrângeri morale.

Arătarea Tribunalului este o interpretare fără sens şi de natură a anula o dispoziţie legală al cărui început stabileşte o normă care, în conceptul Onoratului Tribunal, ar fi anulată de partea finală a aceluiaş text, ceeace în mod normal nu se poate concepe.

Faţă de cele mai sus expuse, vă rugăm a constata că numai cu violarea şi greşita aplicare a dispoz. art.13o c.p., s'a putut înlătura apărarea formulată şi, în consecinţă, a dispune casarea sentinţei.

II. <u>Dualitatea prevăzută de art.370 partea II-a pct. 10 C.J.M.</u>

Din modul de comportare pe care l-am avut în faţa organelor de anchetă instrucţie, precum şi în faţa Tribunalului, se deduce în mod clar onestitatea atitudinei mele.

Astfel, din nici o piesă al dosarului nu se constată vreo contradicţie între declaraţiile ce am dat, sau vreo informaţie care să nu fie conformă cu realitatea.

Ţinând seamă că această situaţie a fost deja stabilită de Onoratul Tribunal, este necontestat că rolul ce am avut în această afacere, a fost cu totul neînsemnat, activitatea mea reducându-se la participarea la două consfătuiri, fără ca să cunosc iniţial scopul întâlnirei.

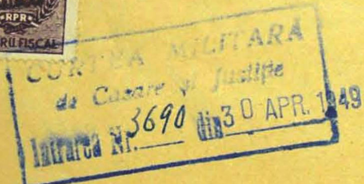
Relev faptul că nu am fost membru al nici unei organizaţiuni politice şi nici alte interese nu aveam cu organizatorii complotului.

In această situaţiune, vă rog să binevoiţi a constata că pedeapsa de doi ani la care am fost condamnat este prea mare, în raport cu circumstanţele cauzei şi să decideţi reducerea ei, ţinând seamă că am mai executat un an şi jumătate. p.t.Stoica Nicolae

21

~~88~~

DOMNULE P R E S E D I N T E,

Subscrisul, CAMIL DEMETRESCU, în calitate de părinte al acuzatului CAMIL DEMETRESCU, azi deţinut, am onoare a depune motivele de recurs, contra sentinţei Nr.1988 din 11 Noembrie 1947, a Tribunalului Militar al Capitalei.-

p. Camil C Demetrescu
ca părinte Camil Demetrescu

Bucuresti
str. 10 Mese Nr.5.

DOMNIEI SALE

DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE JUSTITIE MILITARA

B U C U R E S T I,

22

89

MOTIVE DE RECURS
****

MOTIVUL I.- VIOLAREA ART.370 C.J.M. 1. pct.2. NULITATE DE FORMA.INSTANTA NU AVEA COMPETENTA MATERIALA DE JUDECATA.- EXCES DE PUTERE.- INCOMPETENTA.-

Tribunalul militar nu era competent să judece acest proces, deoarece nu ne aflam sub stare de asediu la data instruirii și nici la data judecării faptelor din acest proces.-

La data judecății armata era trecută pe picior de pace.-

Decretul 856/938, care a instituit starea de asediu este lovit de nulitate fiind neconstituțional.-

Constituția din 1923, repusă in vigoare la 1944, prin art.123, permite instituirea stării de asediu, in caz de pericol de stat.- Ceiace înseamnă că numai pentru anumite cazuri apreciate de legiuitorul ordinar, drepturile și garanțiile constituționale pot fi suspendate pe un termen apreciat deasemenea de legiuitorul ordinar, după gravitatea situațiunei de fapt, care determină luarea măsurii de declarare a stării de asediu.-

Decretul 856 prin art.6, declară că starea de asediu instituită, se va ridica când se va crede oportun.- Aceasta echivalează cu o suspendare fără termen și fără justificare motivată a drepturilor și garanțiilor constituționale.-

Un astfel de decret sub cenzura justiției urmează a fi declarat fără putere legală, refuzându-i-se aplicațiunea, deoarece contravine dispozițiunii precise a art.123 din Constituția din 1923.-

Osebit de aceasta, chiar dacă s'ar trece peste neconstituționalitatea Decretului 856/938, la data judecății armate fiind trecută pe picior de pace, a desființat de drept și Decretul 856/938.-

In consecință, cerem admiterea recursului pe acest motiv și casarea.- Imi rezerv dreptul de a deduce această problemă și pe calea unui recurs special în neconstituționalitate.-

cu 2 Col Stoika

MOTIVUL II.-VIOLAREA ART.370 C.J.M. NULITATI DE FORMA,pct.1.- INSTANTA DE JUDECATA a FOST IN MOD GRESIT COMPUSA.-

Potrivit art.14 C.J.M., atunci când printre acuzații trimiși în judecata unei instanțe militare, se află un ofițer activ sau în rezervă cu gradul de Colonel, instan-

...///....

ţa trebuie să se constituie sub prezidenţia unui ofiţer General, iar conform art.15, când sunt inculpaţi de diferite grade, compunerea Tribunalului va fi determinată după gradul celui mai mare dintre inculpaţi.-

In cazul de faţă, precum se constată, atât prin actul de acuzare, cât şi prin sentinţa atacată cu acest recurs, printre inculpaţii aflaţi în judecată alături de recurent, se află şi Colonelul în rezervă Stoica Stefan.-

In asemenea împrejurări, instanţa de fond s'a constituit, precum rezultă din sentinţă şi din procesul verbal al desbaterilor, şi a judecat nu sub prezidenţia unui ofiţer cu gradul de general, ci sub prezidenţia dlui.Colonel Magistrat Dr.Petrescu Alexandru.-

Prin această greşită constituire a Tribunalului, s'au violat dispoziţiunile art.393 al.1 C.J.M. şi s'a dat o hotărâre a cărei anulare o cerem, întrucât dispoziţia violată este de ordine publică absolută.-

Acest motiv este de ordine publică absolută, de aşa natură că poate fi ridicat direct în faţa instanţei de casare, întrucât fiind vorba de violarea unor norme, cari privesc organizarea instanţelor şi chiar a Instituţiei cărei aparţine Instanţa; nu s'a putut susţine că s'ar fi putut renunţa la acest motiv, prin faptul neprevalării înaintea Tribunalului de Fond, - în asemenea caz interesul privat fiind depăşit de cel general al Instituţiei şi organizării de Stat.

Din acest motiv poate fi invocat de oricare dintre justiţiabilii, care au fost judecaţi odată şi împreună cu cel vizat;- în speţă şi de recurentul Camil Demetrescu care a fost judecat odată şi împreună cu Colonelul Stoica Stefan.

Din alt punct de vedere, nu se poate pretinde că viţiile de constituire ale Instanţelor, întâmplate sub imperiul Codului de Justiţie Militară din 1937 (cu modificările ulterioare), constituiesc chestiuni procedurale simple, cari se pot desfiinţa prin simple modificări aduse mai târziu.-

Pentru acest motiv, şi anume că, Onoratul Tribunal nu a fost prezidat de un domn General; pentru că nu există nici o dispensă pentru a se prezida instanţa de către un domn colonel şi pentru că o astfel de delegaţie nu există la lucrările dosarului, cerem admiterea recursului şi casarea

<u>MOTIVUL III.</u>-VIOLAREA ART.370 C.J.M.-NULITATI DE FOND,pct.2. VIOLAREA ART.193 al.1, c.pen. EXCES DE PUTERE. GRESITA interpretare. GRESITA APLICARE A PEDEPSEI CONFISCARII.-

Inainte de a desvolta acest motiv, socotim necesar a preciza următoarele date:

Codul penal după care am fost judecaţi s'a pus în aplicare la 1 Ianuarie 1937; Constituţia Carol al II-lea,din 27 Februarie 1938, prevede prin art.16 al.3 pedeapsa confiscării pentru crima de inaltă trădare; art.193 din cod.pen. a fost modificat la 24 Septembrie 1938, prin adăugarea al.1, privitor la confiscare.-

...///....

Prin sentința atacată cu recurs, s'a pronunțat în baza art.193, al.1, c.Pen. și confiscarea averii recurentului.-

Dispozițiile acestui text, potrivit căror " în " cazul crimei de înaltă trădare, instanța poate pronunța " și pedeapsa confiscării averii " au fost aplicate în speță la data de 11 Noembrie 1947, prin sentința atacată cu acest recurs, ulterior deci, datei de 31 August 1944, când prin art.1 din Inaltul Decret Regal (cu caracter constituțional), au fost repuse în vigoare disp. art.17 din Constituția dela 1 Iulie 1866 și art.15 din cea dela 29 Martie 1923.-

Prin art.1 din citatul I.D.R. cu Nr.1626 din 30 August 1944, (având caracter constituțional) s'a repus în vigoare titlurile 2 din sus arătatele constituții dela 1866 și 1923, cari tratează despre Drepturile Românilor, înăuntru căror se cuprind și art.17 și 15, cari au reintrat în vigoare cu începere dela 31 August 1944 și au durat până la 30 Decembrie 1947, când s'au suspendat din nou constituțiile din 1866 și 1923.-

Potrivit art.17 și 15 din constituțiile dela 1966 și 1923, nici o lege nu poate încuviința pedeapsa confiscării averei fără de nici o distincție, iar față de aceste dispoziții rezultă că prin sus arătatele texte de constituție, atât la data infracțiunei imputate, cât și la aceia a dării sentinței în discuție, - dispozițiile art.193 al. 1 c.p. în forma modificării suferite la 24 Septembrie 1938, erau abrogate.-

De altfel potrivit disp. art.3 cod. pen. din 1936 în vigoare atât la data săvârșirii infracțiunei imputate, cât și la data pronunțărei sentinței atacate cu acest recurs, - dacă după săvârșirea infracțiunei și înainte de condamnarea infractorului printr'o sentință definitivă (cum este cazul în speță), intervine o lege sau mai multe legi succesive, se aplică legea ale cărei dispoziții sunt mai favorabile infractorului.-

De aici rezultă că dispozițiile art.193 al.1 cod. pen., în baza căror s'a pronunțat și pedeapsa confiscării averii recurentului, ulterioare textelor suscitate din constituțiile dela 1966 și 1923, nu puteau fi aplicate în speță, întrucât înainte de condamnarea infractorului prin sentința atacată cu acest recurs și înainte de săvârșirea pretinsei infracțiuni, se prevăzuse prin textele Constituțiilor din 1866 și 1923, o dispoziție mai favorabilă și anume, aceia că prin nici o lege nu se poate înființa și prin consecință că de nici o instanță nu se poate pronunța, pedeapsa confiscării averii.-

Aceasta, pentru considerațiunile deduse din disp. art.3 cod. pen. care în asemenea situații dispun aplicarea legii celei mai favorabile, în speță a dispozițiilor art. 17 și 15 din Constituțiile din 1866 și 1923.-

La această concluzie mai duce, în afară de dispozițiile art.3 cod.pen. (din 1 Ianuarie 1937,)mai sus citat dar și considerațiile de drept public și penal, că atunci

...///...

25
92

când există un conflict, fie de legi succesive în timp, fie concomitent, între dispozițiile imperative și exprese, dintre o lege de drept și de ordine publică, - cum este pactul fundamental, - în speță dispozițiile art.17 și 15 din Constituțiile dela 1866 și 1923, cu dispozițiile unei legi ordinare, - cum este în speță art.193 al.1 cod. pen. - urmează ca in acest caz să se dea precădere dispozițiilor imperative din legea care constituie pactul fundamental, atunci când ele sunt mai blânde și să se inlăture chiar de către instanța ordinară aplicarea textului mai sever, care contrazice normele legii fundamentale, când acestea sunt categorice și de imediată aplicare.-

De aici rezultă că instanța de fond numai cu violarea art.17, Constituția 1866, art.15 Constituția 1923, art. 3 cod. pen. in vigoare la datele săvârșirei pretinselor infracțiuni și pronunțărei sentinței in discuție, și numai cu violarea și greșita aplicare (abuz de putere) a art.193 al. 1 cod. pen. precum și a art.393 al.3 C.J.M., intrucât s'a aplicat o pedeapsă in afară de cazurile prevăzute de lege.-

Pentru acest motiv, solicităm casarea.- Ne rezervăm dreptul de a ataca această problemă în neconstituționalitate art.193 al.1 cod.pen..-

<u>MOTIVUL IV.-</u> VIOLAREA ART.227 al.1 și al.2 cod. pen; Art.184 pct.1 cod. pen.; art.190 c.pen.; art.230 al.2 c.pen.. EXCES DE PUTERE.- LIPSA ELEMENTELOR CONSTITUTIVE ALE INFRACTIUNILOR.- NEMOTIVARE.-

<u>MOTIVUL V.-</u> VIOLAREA ART.370 C.J.M., partea II-a pct.10.- EXCES DE PUTERE.-

Față cu constatările de fapt, din sentința atacată cu recurs, constatări de fapt, pe care nu le pot discuta în fața Inaltei Curți de Casare ca instanță de recurs, ținându-se însă seama de circumstanțele in care s'au produs faptele pentru cari sunt acuzat; ținând seama de rolul cu totul modest și neinsemnat pe care l'am avut ca funcționar, vă rog să binevoiți a vedea și a aprecia că pedeapsa este prea mare față de acuzațiunile ce mi s'a adus.-

Pentru aceste motive, rugăm a admite recursul și a casa sentința Nr.1988 din 11 Noembrie 1947.-

In două exemplare.-

p. Camil C. Demetrescu
Ca părinte Camil Demetrescu

cu rugămintea de a se judeca în lipsă

30 Aprilie 1949
La dosarul cauzei
Presedinte,
General Maior Magistrat,
[signature]

26

~~93~~

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul EMIL LAZARESCU, prin apărătorul meu avocat Sandu Lăzărescu, depun prin prezenta alăturatele motive de recurs împotriva hotărârii Nr.1988 din 11 Noembrie 1947 a Trib.Militar al Reg.II Bucureşti Sec;I-a, în completarea recursului înreg.sub Nr.29000 din 12 Noembrie 1947 ce formează obiectul dos.acestei Curţi Nr.573/949.-

Rugându-vă să binevoiţi a le lua în considerare pentru termenul de judecată ce este fixat la data de 5 Mai 1948.-

<u>Scurt istoric al procesului:</u>

Prin referatul introductiv, Emil Lăzărescu a fost trimis în judecată în drept pentru infracţiunea prevăzută şi pedepsită de art.227 alin.I şi II comb. cu art.184 pct.1 C.P. iar în fapt pentrucă :

a) ar fi ajutat pe acuzatul Pogoneanu să sustragă în cursul anului 1945/946 mai multe documente constituind secrete de Stat;

b) ar fi transmis în 1946 acuzaţilor Pogoneanu şi Roiu conţinutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziţia sa;

c) ar fi distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul Pogoneanu din Ministerul Afacerilor Străine.-

Tribunalul Militar al Reg.II Bucureşti Secţia I, judecând pricina a reţinut în sentinţa sa numărul 1988 prin 11 Noembrie 1947, toate capetele de acuzare enumerate de referatul introductiv, fără a se preocupa câtuşi de puţin de apărările noastre care de altfel sunt minuţios reproduse în Jurnalul şedinţei respective. Iată la ce concluzie ajunge instanţa de fond asupra situaţiunei de fapt:

"Acuzatul Emil Lăzărescu consul funcţionar la Dir.Cifrului din Ministerul Afacerilor Străine, <u>a ajutat pe autorii complotului</u> şi fiind om de încredere al acuzatului N.Rădulescu-Pogoneanu l-a ajutat pe acesta să sustragă dela Ministerul Af.Străine în cursul anului 1945/946 mai multe documente constituind secrete de Stat.-

DOMNIEI SALE ./.

DOMNULUI PRESEDINTE AL CURTII DE CASATIE MILITARA

"Folosindu-se de funcţiunea ce ocupa la Ministerul Af.Străine, a transmis în anul 1946 acuzaţilor Pogoneanu şi Roiu conţinutul telegramelor citate ce se găseau la dispoziţia sa la serviciul său.
"In Ianuarie 1946 a distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul Pogoneanu din Min.Af.Străine".- (pag.234 sentinţă pct.13).-

Pentru a ajunge la această reţinere de fapte însă, Tribunalul a comis o serie de vicii de formă şi fond, denaturând actele dosarului, abuzând de prerogativele sale, ignorând apărările noastre esenţiale şi lăsând la o parte orice preocupare de motivare, erori fundamentale, pentru orice hotărâre judecătorească şi pe care, măcar ~~xxx~~ în cadrul acestei subcinte introduceri nu le putem trece cu vederea. Iată intr'adevăr, că:

1. In ceiace priveşte "sustragerea" de acte, singura probă asupra acestei operaţiuni este mărturia inculpaţilor prin ea însăşi insuficientă conf.art.138 c.p.: nu există nici o probă materială a dispariţiei unor acte publice din arhiva Min.Af.Străine, un inventar sau măcar o plângere a acestei Instituţii. Mai mult decât atât lipseşte orice probă că documentele transportate ar fi avut un caracter public, toţi inculpaţii afirmând că după ştiinţa lor în momentul transportului, era vorba de arhiva personală a lui Pogoneanu. De altfel, chiar dacă ar fi fost vorba de actele Ministerului, transportul lor la Pogoneanu acasă, putea găsi o justificare în ochii inculpaţilor, întrucât la acea epocă, acesta fusese însărcinat de Ministru Filoti care a depus în acest sens ca martor, cu confecţionarea unei lucrări cu caracter istoric, pentru care ar fi putut să aducă la domiciliul său, întreg materialul documentar întrucât era încă funcţionar al Ministerului Af.Străine. Unde instanţa comite o gravă eroare, este însă în stabilirea rolului personal, al lui Emil Lăzărescu în această operaţiune de transport. Din interogatoriile inculpaţilor şi din propria sa depoziţie, singurele temeiuri, de altfel insuficiente, ale acestui capăt de acuzare, rezultă că el nu a participat decât o singură dată şi anume în toamna 1945 la un asemenea transport şi încă nu la întreaga operaţiune, însoţind numai pe ceilalţi coinculpaţi din biroul său dela Minister până la ascensor. Aşa dar greşit reţine Tribunalul că Emil Lăzărescu "l-a ajutat pe Pogoneanu să sustragă dela Minister în cursul anului 1945/946 mai multe documente constituind secrete de stat", pentrucă mai întâiu nu a fost vorba decât de un caz singular, care în al doilea rând este datat precis în toamna anului 1945 când Pogoneanu era încă funcţionar al Ministerului (vezi interogatoriul din instanţă al lui Pogoneanu) şi întocmea o lucrare în cadrul acestei funcţiuni şi deci putea să-şi transporte materialul acasă (vezi depoz.martorului Filoti în dosarul Tribunalului); de altfel, în al treilea rând, Tribunalul nu avea posibilitatea nici să determine că-

./.

racterul public al acestor documente care din depozițiile inculpaților rezultă că erau considerate cel puțin la acea epocă ca proprietatea lui Pogoneanu, nici să le califice secrete de Stat. In sfârșit rolul acuzatului Lăzărescu a fost mărginit la un oficiu material foarte limitat în timp și spațiu din care nu se poate deduce în sarcina sa un dol penal real. Deasemenea Tribunalul trece cu vederea interogatorul acuzatului Oprișan care recunoaște că această mică și irelevantă participare a lui Lăzărescu la operațiunea transportului s'a făcut în prezența și cu asentimentul său care îi era șef erarhic și deci purta răspunderea. Toate aceste circumstanțe au fost complect ignorate de instanța de fond și numai astfel s'a putut ajunge la reținerea acestui fapt în sarcina lui Emil Lăzărescu.-

2. Al doilea fapt reținut în sarcina lui Lăzărescu este că ar fi distrus prin ardere o parte din documentele sustrase de acuzatul Pogoneanu dela Ministerul Af. Străine. In realitate însă, această situațiune de fapt, reținută exclusiv din interogatoriul lui Lăzărescu însuși, este inexact stabilită de instanța de fond. Emil Lăzărescu a declarat că a fost de față o singură dată când Pogoneanu și ceilalți coinculpați au triat anume acte al căror conținut el nu-l cunoștea; că în prezența lui aceștia au ars anumite hârtii și au clasat altele, că în sfârșit i-au încredințat lui unele documente ce socoteau că trebuesc depuse la Minister, ceiace el a și făcut încredințându-le șefului său Emil Oprișan. Deci pe de o parte nici o activitate de distrugere de documente din partea lui Lăzărescu; pe de altă parte totala sa neștiință în ceiace privește conținutul și proprietatea hârtiilor distruse. In sfârșit se adaugă faptul semnificativ că lui nu i-au fost încredințate decât hârtiile ce trebuiau predate Ministerului de unde rezultă că era considerat de ceilalți ca fiind în afară de grupul lor și străin de scopurile pe care instanța le stabilește în sarcina acestora. De altfel trebuește reținut că și acest fapt se petrece tot în iarna 1945 adică un an de zile înaintea de constituirea complotului, data memorandumului fiind Septembrie 1946.-

3. In al treilea rând, instanța mai reține ca fapt că Lăzărescu a informat pe Pogoneanu și Roiu asupra conținutului unor telegrame cifrate. O primă eroare constă în afirmațiunea informării lui Roiu. In această privință la pag. 312, sentința reproduce trunchiar un fragment din declarația dela primele cercetări a lui Lăzărescu: "am fost solicitat în mai multe rânduri de dl Roiu să-i dau voe să se uite în telegramele dela Cifru, pentru Pogoneanu", fără a reține însă că în continuare Lăzărescu arată că a refuzat să se preteze la această solicitare (fila 665 vol. III decl. dela Dir. Grala a Poliției). In ceiace privește anumite afirmațiuni da-

./.

te lui Pogoneanu, ele se mărginesc la două cazuri complet izolate când a fost vorba de telegrame care apăruseră şi în ziare şi care prin conţinutul lor nu aveau nimic secret, întrucât nu orice telegramă cifrată este secretă (vezi depoz.mart.D'Albon). De altfel, nu a fost vorba de divulgarea textului complet al acestor telegrame ci numai de relatarea vagă făcută în cadrul unor întâlniri întâmplătoare, întrucât s'a dovedit că din iarna 1946 Lăzărescu şi Pogoneanu nu s'au văzut decât de două ori (vezi interog.lui Lăzărescu, a lui Pogoneanu şi depoziţia d-nei Pogoneanu la Dir.Grală a Poliţiei).-

\+

\+ +

Problema care se pune în cadrul acestui recurs este dacă aceste trei fapte izolate, reţinute de instanţă, pot să corespundă în fapt încadrării juridice de complot, sau dacă măcar pot să reprezinte probe în dovedirea complotului. Este de sigur semnificativ (două) că ~~dacă~~ 2 dintre cele trei circumstanţe reţinute, săau petrecut în 1945, adică cu un an de zile înainte de constituirea complotului care datează din Septembrie 1946; şi că toate trei au un caracter întâmplător şi nesemnificativ. Aşa dar nu poate exista caracterul de colaborare permanentă, care numai el ar putea eventual să constituie un început de probă împotriva lui Emil Lăzărescu. In asemenea condiţiuni infracţiunea de complot pentru care a fost condamnat, nu numai că este lipsită de elementele sale constitutive, dar este totalmente nedovedită. Mai mult încă ea este şi contrazisă de anumite elemente de fapt, pe care Tribunalul le ignoră cu desăvârşire şi anume: încetarea relaţiilor cu Pogoneanu (recunoscută de acesta, de soţia sa şi de Oprişan), nepartiolparea lui Lăzărescu la întâlnirile şi activitatea celorlalţi, caracterul întâmplător al faptelor ce i se pun în sarcină, totala ignorare a scopurilor urmărire de ~~xxxxxxxxx~~ Pogoneanu, etc. Acesta din urmă declară textual: «Relaţiunile noastre (dintre el şi Emil Lăzărescu) se răciseră din pricina repulsiunei sale de a colabora în activitatea ce mi se impută, <u>ale cărei scopuri el nu cunoştea de altfel.»</u>

\+

\+ +

Aceasta fiind situaţiunea ce rezultă din dosar şi sentinţa, noi înţelegem să formulăm următoarele motive de recurs, limitate în conf. cu Decretul No.185 din 5 August 1948, publicate în M.Of.No.180 din 6 August 1948.-

<u>Motivul I de recurs</u>: Lipsa elementelor constitutive ale infracţiunei. Nulitatea prev. de C.J.M. art. 370 part.II pct.1.-

./.

28

95

Impunând instanţelor obligaţiunea de a constata elementele constitutive ale infracţiunei pentru care condamnă, art.370 part.II pct.1, se referă nu la simpla constatare formală care nu-şi găseşte verificare în dosar şi în însăşi sentinţa, ci la o constatare reală confirmată de faptele reţinute. Nu este suficient ca Tribunalul să enumere teoretic condiţiunile de existenţă ale delictului şi să le declare apoi întrunite, şi trebue în acelaş timp ca aceste condiţiuni să se găsească prezente în situaţia de fapt reţinută, chiar dacă o absenţă a motivării ~~unui fapt~~ numai poate forma obiect de recurs. A interpreta altfel textul citat, ar însemna să se deschidă calea tuturor abuzurilor.-

Chiar în cazul lui Emil Lăzărescu, Tribunalul declarăxxxîntrunite elementele constitutive ale infracţiunei de complot, fără însă ca dosarul şi sentinţa însăşi să-i îngădue această concluziune. O asemenea declaraţie formală care ascunde un abuz de text, nu poate de sigur să fie considerată valabilă în raport cu cerinţele art.370 part.II pct.1 C.J.M., Intr'adevăr sentinţa atacată enumeră toate elementele constitutive ale infracţiunei prevăzute de art.227 codul penal declarându-le pe fiecare realizate în speţă deşi nici dosarul, nici modul cum reţinuse instanţa faptele din dosar, nu-i îngădue o asemenea declaraţie.-

Instanţa de fond are grijă să enumere condiţiunile de existenţă ale infracţiunei de complot.- Această enumerare însă este pur formală şi ea nu corespunde unei situaţii care să se degaje din dosarul însuşi, adică din complexul probatoriilor cunoscut de Tribunal.-

Astfel în primul rând, Tribunalul Militar constată că există hotărârea de complot care "a fost luată atunci când inculpatul a acceptat să conlucreze cu acuzatul Pogoneanu, deşi cunoştea caracterul suversiv al activităţii acestuia". Adausul final "deşi cunoştea caracterul suversiv", nu este cu nimic justificat de situaţia din dosar.- Intr'adevăr, de nicăeri nu rezultă ştiinţa inculpatului Lăzărescu asupra caracterului suversiv al activităţii lui Pogoneanu, şi dacă instanţa de fond se referă la declaraţiunile lui Emil Lăzărescu însuşi care recunoaşte intr'adevăr că a avut indicii pentru a bănui o activitate politică în jurul lui Pogoneanu, nu rezultă de nicăeri că el şi-a dat seama şi a putut să-şi dea seama de caracterul suversiv al acestei activităţi politice, intr'o epocă în care politica Partidului Naţional Ţărănist era încă oficială.-

Dar în al doilea rând, Tribunalul crede că poate reţine că hotărârea ar fi fost luată de mai mult de două persoane, deşi de nicăeri din dosar nu rezultă un adevărat acord între o prularitate de persoane din care să facă parte şi acuzatul Lăzărescu. Se poate constata numai că Lăzărescu a avut anumite relaţiuni

./.

personale şi pur întâmplătoare, desfăcute de orice semnificaţie politică, numai cu Pogoneanu, fără nici un raport politic cu ceilalţi. Acord în sensul art.227 nu poate să însemne altceva decât rezoluţia concertată de asociere a membrilor complotului. Ori, această rezoluţie conceptată nu este dovedită din dosar şi nici nu poate fi dovedită, pentrucă nu a existat.-

In continuare, Tribunalul reţine ca rezultând din dosar că Emil Lăzărescu a cunoscut atât scopul de complot urmărit de conspiratori, cât şi intenţia lor de a realiza infracţiunea de altă trădare prevăzută de art.184 codul penal.- Tot aşa, această concluziune nu era îngăduită sentinţei de nimic din dosar. Ea este o simplă afirmaţiune formală, făcută cu intenţia de a evita o discuţiune de formă a hotărârii, însă nu poate să scape scape unei cenzuri atente şi judicioase în cadrul art.370 part.II pct.1 din C.J.M.-

Motivul II de recurs: Faptele incriminate nu sunt prevăzute de legea penală. Nulitatea prevăzută de art.370 part.II pct.2.-

Având în vedere că faptele aşa cum sunt expuse de chiar sentinţa de condamnare, nu constitue prin ele însăşi elementele componente ale infracţiunei de complot, că cu alte cuvinte, există o totală discrepanţă şi nepotrivire între pe de o parte faptele relatate şi pe de altă parte încadrarea atribuită, rezultă cu evidenţă că infracţiunea prevăzută de art.227 din codul penal, nu corespunde situaţiunei faptice reţinute de instanţă. Ca atare faptul nu se încadrează în textul de lege a cărei aplicaţiune se face şi prin aceasta se îndeplinesc condiţiunile de nulitate prevăzute şi de art.370 part.II pct.2.-

Motivul III de recurs: Disproporţia pedepsei. Nulitatea prevăzută de art.370 part.II pct.10 din C.J.M.-

Având în vedere, rolul neînsemnat pe care recurentul l-a jucat în toată această afacere polimorfă şi ţinând seama în acelaş timp de faptul că toate scopurile politice şi toată activitatea multiplă de legătură cu partide politice şi cu puteri străine, îi era cert necunoscută, instanţa de recurs poate să aprecieze omeneşte că o pedeapsă, mai ales în cadrul circumstanţelor atenuante atribuite de prima instanţă, mai redusă se impune. Trimitem în această privinţă la toată expunerea ce formează introducerea acestui recurs de unde se poate vedea şi rolul periferic al acuzatului, în chiar concepţia hotărârii de condamnare, cât şi viciile, astăzi inatacabile, ale acestei hotărâri judecătoreşti.-

Pentru aceste motive noi solicitam Onor.Curţi casarea hotărârii atacată.-

pentru Emil Lăzărescu

Iancu Lăzărescu
avocat.

Numele şi pronumele: ____________

Adresa biroului: ____________

Adresa domiciliului: ____________

Telefon: ____________

Seria **C**

Md. A. — Avocat

~~96~~ 4

Nr. **42428**, *ziua* 5, *luna* ____________, *anul* ____________

Numele şi pronumele clientului: ____________

Adresa (localitatea, judeţul, strada şi Nr): ____________

____

Obiectul serviciului *): ____________

____

____

Onorariul încasat lei **): ____________, în litere (____________

meu ____________).

Semnătura Avocatului,

____

*) Consultaţie juridică, acte de notariat, procese etc.
**) Netrecerea sumelor reale este sancţionată de lege.

C. 52 390 — M. O., Imprimeria Centrală

30

97

Dosar no. 573/1949
Termen la 5 Mai 949

CURTEA MILITARĂ
de Casare şi Justiţie
Intrarea Nr. 2725 din 3 MAI. 1949

Domnule Preşedinte,

Subsemnatul Col. STEFAN STOIKA domiciliat în Bucureşti strada Cornul Caprei no.69, actualmente deţinut, în termen legal depun mai jos

M O T I V E   D E   R E C U R S

ce am formulat în complectarea recursului ce am declarat şi formează dos.no. /1949

Motivul I.

Incompetenţă "rationae materiae".

Infracţiunile pentru care am fost trimis în judecată sunt de competenţa Instanţelor de drept comun şi nu de competenţa Instanţelor militare. La data când ne-am judecat, Tribunalul militar nu putea proceda la judecare find necompetent să procedeze la judecată. Incompetenţa este de ordine publică. Chiar în ipoteza în care s'ar spune că există infracţiuni care intrau în competenţa Tribunalului militar, pe lângă cele de competenţa Tribunalului penal, încă tot acesta din urmă era competent să judece, deoarece numai instanţa ordinară poate judeca infracţiuni conexe. Invoc deasemenea dispoziţiunile art.99, 101 şi 370 din codul Justiţiei Militare (respectiv textele din vechea lege) combinate cu art.395 cod.proc.penală.

Motivul II.

Incompetenţă după calitatea persoanei şi greşită compunere a Instanţei.

Subsemnatul find colonel, nu puteam fi judecat de un Tribunal prezidat tot de un domn magistrat colonel. Era absolut necesar ca în compunerea Instanţei să intre numai magistraţi mai mari în grad ca mine şi în orice caz, Tribunalul Militar trebuia să fie prezidat de un magistrat general.

Neexistând în completul de judecată şi un general, Tribunalul a fost greşit constituit.

Motivul III.

Nerespectarea formelor procedurale sancţionate cu nulitatea. Violare de lege.

Nu s'au respectat prevederile art.236 şi urm. cod Justoţiei Militare-respectiv textele corespunzătoare din legea veche-în sensul că nu am putut să-mi fac apărarea la timp şi să pot ptopune martori pentru disculparea mea.

Am evidenţiat această împrejurarea excepţională care a făcut ca eu să fiu singurul care să nu am posibilitatea să cer audierea unor martori, deoarece nu am fost pus în măsură ca să pot uza de acest mijloc esenţial de apărare.

./.

Dsale

Domnului Preşedinte al Curţii Militare de Casare şi Justiţie

Motivul IV.

Instanţa nu s'a preocupat de apărările mele esenţiale şi nici de probe.

Am invocat în apărarea mea o serie importantă de apărări,cuprinse în jurnalul de şedinţă şi în notele scrise depuse de mine.Prin acestea se tindea a se evidenţia că nu am participat la nici un fapt sau la nici o acţiune care să fi avut un caracter ilicit.

Am arătat că singura participare a mea a fost la acte şi fpate perfect licite şi permise,în cadrul unui partid politic,legalmente autorizat-la acea epocă-să existe şi să se manifesteze politic.

Am mai evidenţiat că din probele cauzei rezultă evident că nici unul din faptele mele nu se poate pune în legătură cu vre'o acţiune nepermisă sau cu caracter penal.Eu făceam parte dintr'un partid de guvernământ şi nu mi se poate reproşa niciodată actele ce le-am făcut în cadrul acestui partid,acte şi fapte îngăduite atunci,prin legile în vigoare.

Am mai accentuat că era normal să fiu acuzat dacă s'ar fi dovedit că una făceam şi alta spuneam,sau dacă aşi fi participat la acţiuni ilicite de realizare a programului partidului,dar nici nu poate fi vorba de aşa ceva.Eu am activat în limitele strict legale ale programului licit şi permis,cel pe care toate organele legale ale Statului îl cunoşteam.Tot ceace mi se pune în sarcină este sau inventat sau făcut în cunoştinţa şi cu autorizaţia forurilor competinte.

Am mai arătat că probele ce le-am administrat,atât de incomplect cât am putut ereau de natură a stabili cu preciziune că n'am participat la fapte cu caracter penal.

Am dovedit că nu am cunoscut şi nici nu am participat la întocmirea documentului denumit "Plan",care este opera unor oameni distincţi de mine şi că -în orice caz- acest document nu este de natură a putea constitui vre'o manifestare cu caracter penal.Deasemenea că cercurile de studii ale partidului,denumite "Cercurile profesionale militare",ereau numai cercuri de studii,pe care toate partidele le aveau şi despre a căror existenţă am anunţat chiar eu,atât Ministerul de Interne cât şi Ministerul de Justiţie,ba mai mult aceste două Ministeri cunoşteau în deamănunt,toată activitatea lor.

Deci,apărările şi probele mele esenţiale stabileau că eream acuzat pe nedrept.Ele nu au fost luate în consideraţie,atât acte cât şi martori,din care cauză numai printr'o repetată omisiune esenţială,s'a ajuns la soluţiunea de condamnare.

Motivul V.

Violare de lege.

Neîntrunirea elementelor constitutive ale pretinselor delicte.

Aplicarea unei pedepse mai mari decât cea legală.

Este evident că nu putea să se procedeze la pedepsire,dat find că elementele infracţiunii nu se găseau îndeplinite.Intr'adevăr,nici elementul material şi nici elementul intenţional nu sunt întrunite în speţă.

Pentru a se putea proceda la condamnare trebue să existe în mod cert dovada participării efective la pretinsul fapt,sau la pretinsele fapte. Mai trebuie să existe şi elementul intenţional în sensul că să sefacă dovada unei intenţiuni frauduloase,dolosive,în sensul că cu bună ştinţă eu am participat la fapte penale,ştind că sunt fapte penale şi cu intenţia de a le comite.

Nimic din toate acestea.Nici materialitatea faptului şi nici existenţa intenţiunii frauduloase.Deci neîntrunirea elementelor constitutive ale delictelor.

Deasemenea s'a dat o pedeapsă mai mare decât acea legală,întrucât se poate constata cu uşurinţă că am fost pedepsit cu mai mult decât maximul legal.

Gradarea pedepsei este obligatorie după distincţiunile stabilite de lege şi nu după criterii subiective.Aceste criterii subiective pot oscila numai în marginile legale,dar nu peste acest maxim,cu atât mai mult cu cât este vorba şi de existenţa-în cazul în care s'ar reţine infracţiunea-a unor largi circumstanţe atenuante,atât în legătură cu circumstanţele cauzei,cât şi datorită calităţii personale a inculpatului.

Astfel find,Sentinţa de condamnare nu are bază legală şi se impune o nouă judecare a pricinei,bazată pe toate cele arătate mai sus.

./.

Motivul VI.

Nemotivare.

Hotărârea este totalmente nemotivată.Aceasta sub mai multe aspecte.

a.Nu se constată motivat întrunirea elementelor constitutive ale pretinselor infracţiuni.Era absolut necesar să se arate din cari probe,sau din cari situaţiuni de fapt rezultă existenţa acestor elemente.

b.Nu se motivează cu nimic dece se înlătură susţinerile mele şi probele ce le-am efectuat.Tribunalul trebuia să adopte o motivare suficientă, şi nu una insuficientă şi care pe deasupra motivează cu considerente contradictorii.

c.Nu se motivează suficient existenţa dovezilor privitoare la convingerea Instanţei despre participarea mea la pretinsele infracţiuni.

Este evident că situaţiunea de fapt a fost greşit stabilită în defavoarea mea din cauza greşitei interpretări a complexului probelor.

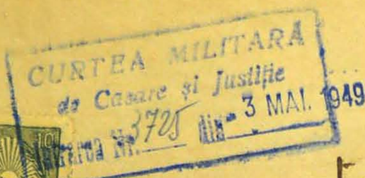
In afară de motivele mele de recurs,invoc,ca motive proprii mie, toate motivele depuse de ceilalţi inculpaţi în cauza de faţă,rugând a fi analizate şi sub efectul recursului meu şi în măsura în care vor fi socotite ca întemeiate în acele recursuri,să fie admise şi în al meu.

De asemenea rog a se avea în vedere şi disp.art.354 Cod. Just.Mil. comb.cu art.400 al.4 şi în măsura în care s'ar găsi de Curte şi alte motive de recurs,să fie admise,invocându-se din oficiu.

Alexandra Stoika

Se numește ca apărător din oficiu D-l Av. Lăzărescu Sandu
[signature]

DOMNULE PREŞEDINTE,

Subsemnata Alexandra Colonel Stoica, din Bucureşti, Str Cornul Caprei Nr. 69,

Vă rog să binevoiţi a dispune numirea unui apărător din oficiu pentru soţul meu, Colonelul Stoica, care să depună motive de casare şi să susţină recursul în procesul "lotul Maniu", cu termen de judecată la 5 Maiu 1949.-

TRAIASCA REPUBLICA POPULARA ROMANA,

Alexandra Stoika

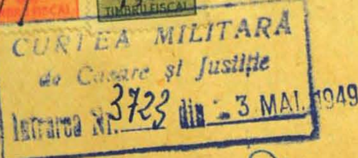
5. Mai 1949
Luat cunoştinţă.
Sandu Lăzărescu

DOMNIEI SALE

DOMNULUI PREŞEDINTE AL CURTII MILITARE DE CASARE ŞI JUSTITIE.-

Numire apărător din oficiu

Se numește d-l av. Sache Constantinescu

PREȘEDINTELE
Curții Militare de Casare și Justiție
General

33

Domnule Președinte,

Subsemnata Cecilia V. Rădulescu-Pogoneanu, cu domiciliul în București Str. Cometa No. 5, în calitate de soție a lui Victor Rădulescu-Pogoneanu actualmente deținut, Vă rog să binevoiți a cere dela Colegiul Ilfov să delege un domn Avocat pentru redactarea și susținerea recursului declarat de numitul meu soț și care formează obiectul dosarului acestei Inalte Curți No. 573/1949.

Fac această cerere întrucât în fața primei instanțe am avut delegat din Oficiu pe Dl. Avocat N. N. Vasiliu domiciliat în București Str. Olimpului No. 76 care mi-a comunicat că mandatul său a încetat și că el a fost mărginit numai în cadrul judecății la Tribunalul Militar –

In acelaș timp și întrucât termenul de 5 Maiu este prea apropiat pentru a putea îngădui studierea dosarului de către un alt apărător, Vă rog respectuos ca la această înfățișare să binevoiți a acorda un termen pentruca noul apărător să-și poată constitui apărarea sa –

Cu stimă
Cecilia Rădulescu-Pogoneanu

4. Maiu 1949
Av. at. Constantinescu

Domniei Sale
Domnului Președinte al Curții de Justiție și Casare
București –

33 [illegible]

~~101~~

Declarație.

Subsemnatul Ionel Teodoreanu, în calitate de avocat din oficiu al recurentului Emil Ofrișan, declar că retrag recursul clientului meu, înțelegând să accept ca valabilă (în ce privește pe mandantul meu) sentința condamnatoare

Ionel Teodoreanu

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

CURTEA MILITARĂ DE CASARE ŞI JUSTIŢIE

VI. — Jurisdicţiune de Casare.
Formular Nr. 2: Deciziune minută (art. 346 comb. cu 295 C. J. M.)

34

Dosar Nr. 573/1949

102

DECIZIUNE MINUTĂ

Astăzi, anul 1949, luna Maiu, ziua 5,
Curtea Militară de Casare şi Justiţie, compusă din:
General Magistrat Dan Pascu, Preşedinte;
Colonel Magistrat I. Negreanu
Colonel Magistrat V. Filip
Colonel Magistrat D. Medrea... Consilieri;
Colonel Magistrat V. Dobrogeanu
~~Colonel~~ Maior Magistrat I. Lt Sămulescu, Procuror ~~General~~ Mil.
C. Rada, ~~Prim~~-Grefier. şef

Neaflându-se niciunul în cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 20 şi 21 C. J. M.

A luat în cercetare, în şedinţă publică, recursul introdus de
1/ Hanun Iulian 7/ Oprisan Emil 13/ Ion de Macinaj Stan
2/ Mihalache Ion 8/ Rusu Florin 14/ Stoica Stefan
3/ Penescu Nicolae 9/ Lăzărescu Emil 15/ Stoteci Dumitru
4/ Carandino Nicolae 10/ Demetrescu Camil
5/ Lazăr Ilie 11/ Sendici Vasile
6/ Victor Rădulescu Pogoneanu 12/ Radu Niculescu Buzești

împotriva sentinţei Nr. 1988 din 11-XI-1947
pronunţată de Trib. Mil. al Reg. II-a Mil. Bucureşti sec. I-a
prin care a fost condamnat la pedepsele arătate de sentinţă şi reproduse în decizie

pentru:

cu aplicaţiunea art.

S'a citit raportul prevăzut de art. 359 C. J. M., întocmit de d-l Consilier Colonel Magistrat V. Filip
delegat cu aceasta de către d-l Preşedinte al Curţii;

S'a dat cuvântul recurentului, reprezentat cu procură prin d-l avocat

care şi-a desvoltat motivele de recurs depuse, cerând anularea menţionatei sentinţe;

S'a ascultat în concluziuni d-l Procuror General pentru

C. 14.349. — M. O., Imprimeria Naţională. — Md. 67.

După care,

Curtea, deliberând în secret,

IN NUMELE LEGII,

DECIDE:

Curtea amână pronunţarea pentru Sâmbătă 7 Mai 1964.

Dată şi citită în şedinţă publică, la reşedinţa Curţii Militare de Casare şi Justiţie astăzi, anul 1964, luna Mai, ziua 5

PREŞEDINTELE CURŢII,
GENERAL MAGISTRAT

[signature]

Consilieri:
Colonel Magistrat [signature]
Colonel Magistrat [signature]
Colonel Magistrat [signature]
Colonel Magistrat [signature]

~~Prim~~-Grefier, [signature]

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

CURTEA MILITARĂ DE CASARE ŞI JUSTIŢIE

VI. — Jurisdicţiune de Casare.
Formular Nr. 2: Deciziune minută (art. 346 comb. cu 295 C. J. M.)

35

Dosar Nr. 573 /1949.-

103

PRONUNTARE

DECIZIUNE MINUTĂ Nr.687

Astăzi, anul 1949, luna Maiu, ziua 7.-,

Curtea Militară de Casare şi Justiţie, compusă din:

General ~~Magistrat~~ Maior Mag.Dan Pascu, Preşedinte;

Colonel Magistrat I.Negreanu
Colonel Magistrat V.Filip
Colonel Magistrat D.Mociornita
Colonel Magistrat V.Dobrogeanu
Consilieri;

~~Colonel Magistrat~~ xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, ~~Procuror General~~;

, ~~Prim-Grefier~~

Neaflându-se niciunul în cazurile de incompatibilitate prevăzute de art. 20 şi 21 C. J. M.

Camera de Consiliu

A luat în cercetare, în ~~şedinţa publică~~, recursul introdus de: 1/Maniu Iuliu, 2/ Mihalache Ion, 3/Penescu Nicolae, 4/Carandino Nicolae, 5/ Lazăr Ilie, 6/Victor Rădulescu-Pogoneanu, 7/Oprişan Emil, 8/ Roiu Florin, 9/Lazărescu Emil, 10/Demetrescu Camil, 11/Serdici Vasile, 12/Radu Niculescu-Buzeşti, 13/Ion De Mocsony Stârcea, 14/Col.rez.Stoika Ştefan şi 15/Lt.Col.retr.Stătescu Dumitru, din Bucureşti,

împotriva sentinţei Nr. 1988 din 11.XI/947, pronunţată de Trib.Militar al Reg.II-a Bucureşti, ~~pronunţată de~~

prin care a fost condamnat la pedepsele arătate de sentinţă şi reproduse în partea introductivă a deciziei.

pentru:

cu aplicaţiunea art.

S'a citit raportul prevăzut de art. 359 C. J. M., întocmit de d-l Consilier Colonel Magistrat

delegat cu aceasta de către d-l Preşedinte al Curţii;

S'a dat cuvântul recurentului, reprezentat cu procură prin d-l avocat

care şi-a desvoltat motivele de recurs depuse, cerând anularea menţionatei sentinţe;

S'a ascultat în concluziuni d-l Procuror General pentru

C. 14.349. — M. O., Imprimeria Naţională. — Md. 67.

După care,

Curtea, deliberând în secret,

IN NUMELE LEGII,

DECIDE:

Respinge ca nemotivate și nefondate recursurile declarate de:1/Iuliu Maniu,2/Carandino Nicolae,3/Ilie Lazăr,4/Victor Rădulescu-Pogoneanu,5/Serdici Vasile,6/Radu Niculescu-Buzești și 7/Roiu Florin.

Ia act de retragerea recursurilor declarate de Lt.Col.retrag. Stătescu Dumitru și Oprișan Emil.-

Respinge ca neîntemeiate recursurile introduse de:Mihalache Ion,Penescu Nicolae,Lăzărescu Emil,Demetrescu Camil,Ion De Mocsony Styrcea și Col.rez.Stoika Ștefan.

Dată și citită în ședință publică, la reședința Curții Militare de Casare și Justiție astăzi, anul 1949, luna Maiu, ziua 7.-

PREȘEDINTELE CURȚII,
GENERAL MAGISTRAT

Consilieri:
Colonel Magistrat
Colonel Magistrat
Colonel Magistrat
Colonel Magistrat

Prim-Grefier,

R.P.R.

Dosar Nr.573/949.-

36

CURTEA MILITARA DE CASARE ŞI JUSTITIE.-

DECIZIUNEA Nr.687

104

Şedinţa dela 5 Maiu anul 1949.-

Presedinte General Maior Magistrat Dan Pascu

Consilieri: Colonel Magistrat I.Negreanu
Colonel Magistrat V.Filip
Colonel Magistrat D.Mociornita
Colonel Magistrat V.Dobrogeanu

Procuror Militar Maior Magistrat I.H.Săvulescu

Grefier sef C.Rada.-

S'a luat în cercetare, în şedinţă publică, recursurile declarate de : 1/ Maniu Iuliu, din Bucureşti Str.Sfinţilor Nr.10, 2/ Mihalache Ioan, din Comuna Dobreşti Jud.Muşcel, 3/ Penescu Nicolae, din Bucureşti, Str.Andrei Mureşanu Nr.16, 4/ Carandino Nicolae, din Bucureşti Str.Spiru Haret Nr.16, 5/ Ilie Lazăr, din Bucureşti Str.Poştei Nr.2, 6/ Victor Rădulescu - Pogoneanu, din Bucureşti Str Arhitect Louis Blank Nr.19 A., 7/ Emil Oprişan, din Bucureşti Str Argentina Nr.38, 8/ Roiu Florin, din Bucureşti Str.Intrarea V.Păun Nr.3, 9/ Lăzărescu Emil, din Bucureşti, Str.V.A.Ureche Nr.5, 10/ Demetrescu Camil, din Bucureşti Str.Zece Mese Nr.5; 11/ Serdici Vasile, din Bucureşti, Str.Cristian Tell Nr.10; 12/ Radu Niculescu-Buzeşti, din Bucureşti, Str.Sft.Constantin Nr.24, 13/ Ion De Mocsony-Styrcea, din Com.Bulci Jud.Severin, 14/ Col.rez.Stoika Stefan, din Bucureşti, str.Cornul Caprei Nr.69 şi 15/ Lt.Col.în retragere Stătescu Dumitru, din Bucureşti, împotriva sentinţei Nr.1988 din 11 Noembrie 1947, pronunţată de Tribunalul Militar al Reg.II-a Militară Bucureşti, Secţia I-a.

In prezenţa recurentului Ion De Mocsony-Styrcea, prin dl av.Mişu Nicolau, fost apărător ales la fond.

In prezenţa recurentului Lăzărescu Emil, prin dl.av.Sandu Lăzărescu, fost apărător ales la fond.

In prezenţa recurentului Oprişanu Emil, prin dl.av.Ionel Teodoreanu, apărător numit din oficiu la fond, care declară că acest recurent înţelege să retragă recursul pe care l-a introdus împotriva sentinţei condamnatoare solicitând să se ia act de această retragere, în acest sens, prezentând delegaţia Colegiului Avocaţilor Ilfov şi petiţie scrisă.

Pentru recurenţii Penescu Nicolae, Ion Mihalache şi Camil Demetrescu, Curtea a însărcinat pe dl av.Mişu Nicolau să desvolte memoriile acestora cu motive de casare, depuse la dosar.

Deasemenea, pentru recurentul Colonel rez.Stoika Stefan, Curtea a desemnat pe dl.av.Sandu Lăzărescu să susţină motivele de recurs depuse la dosar, prin rezoluţia pusă pe petiţia formulată de soţia numitului recurent, înregistrată la Nr.3725 din 3 Maiu 1949.-

In lipsa tuturor celorlalţi rec urenţi.

S'a citit raportul asupra recursurilor, întocmit de dl.Consilier Colonel Magistrat V.Filip;

S'au ascultat procuratorii recurenţilor, atât pentru recurenţii cari i-au ales, cât şi pentru cei cărora au fost numiţi din oficiu, desvoltând motivele de recurs depuse la dosar, cerând admiterea

recursurilor și casarea sentinței condamnatoare.-

S'a ascultat dl Procuror Militar, în concluziuni pentru respingerea ca nefondată a recursurilor declarate de :Ion Mihalache, Penescu Nicolae, Lăzărescu Emil, Demetrescu Camil, Ion De Mocsony-Styrcea și Colonel în rez. Stoika Ștefan și pentru a se lua act de retragerea recursurilor solicitate de Oprișan Emil, prin apărătorul din oficiu și Lt. Col. în retragere Stătescu Dumitru, prin petiția aflată în dosarul de fond, Vol. IX, fila 276, în același timp punând concluziuni de respingerea tuturor celorlalte recursuri ca nemotivate și nefondate.

Intrucât orele sunt înaintate, iar soluționarea recursurilor necesită mai mult timp pentru studierea dosarului de fond, față cu susținerile părților, Curtea amână pronunțarea pentru ședința de Sâmbătă 7 Maiu 1949

Pentru aceste motive, C U R T E A

In numele legii, D E C I D E :

Amână pronunțarea pentru Sâmbătă 7 Maiu 1949.

Dată și citită în ședință publică, astăzi 5 Maiu 1949.

+

+

SEDINTA DELA 7 MAIU 1949.

Curtea Militară de Casare și Justiție, având aceeaș compunere ca în ședința precedentă dela 5 Maiu 1949, dar fără dl. Procuror Militar și fără grefier, s'a retras în Camera de Deliberare, pentru a se pronunța în procesul de față.

Asupra recursurilor introduse de:

1/. Maniu Iuliu, de profesiune agricultor, cu domiciliul în București, Str. Sfinților Nr. 10;

2/. Mihalache Ion, de profesiune agricultor, cu domiciliul în Comuna Dobrești-Muscel;

3/. Penescu Nicolae, de profesiune avocat, domiciliat în București Str. Andrei Mureșanu Nr. 16;

4/. Carandino Nicolae, de profesiune ziarist, cu domiciliul în București Str. Spiru Haret Nr. 10;

5/. Lazăr Ilie, de profesiune avocat, cu domiciliul în București Str. Poștei Nr. 2;

6/. Victor Rădulescu-Pogoneanu, fără profesiune fost Consilier de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Arhitect Louis Blank Nr. 19;

7/. Oprișan Emil, de profesiune funcționar public, Secretar la Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Argentina Nr. 38;

8/. Roiu Florin, de profesiune funcționar public, fost secretar de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Intrarea V. Păun Nr. 3.

9/. Lăzărescu Emil, de profesiune funcționar public fost în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București str. V. A. Ureche Nr. 5;

10/. Demetrescu Camil, fără profesiune, fost secretar de Legație în Ministerul Afacerilor Străine, cu domiciliul în București Str. Zece Mese Nr. 5.

11/. Serdici Vasile, de profesiune inginer agronom, cu domiciliul

./.

în Bucuresti Str.Cristian Tell Nr.10;

12/.Radu Niculescu-Buzești, de profesiune inginer, cu domiciliul în Bucuresti, Str.Sft.Constantin Nr.24;

13/.Ion De Mocsony-Styrcea, fără profesiune, proprietar cu domiciliul în Com. Bulci Jud. Severin;

14/.Stoika Ștefan, Colonel în rezervă, de profesiune pensionar militar, cu domiciliul în Bucuresti, Str.Cornul Caprei Nr.69.

15/.Stătescu Dumitru, Lt.Colonel înn retragere, de profesiune pensionar militar, cu domiciliul în Bucuresti Str.Moise Nicoară Nr.37, contra sentinței Nr.1988 din 11 XI/1947, pronunțată de Tribunalul Militar al Regiunei II-a Militară, Secția I-a, prin care susnumiții au fost condamnați după cum urmează:

1/.Iuliu Maniu, la 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată, cu aplicațiunea art.227 alin.1,2 și 3 C.P.comb.cu art.184 alin.1 C.P., cu art.186 alin.2 C.P.și cu art.211 C.P.;
- La 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răzvrătire, cu aplicațiunea art.227 alin1,3 C.P.comb.cu art.207 și cu art.210 C.P.
-La muncă silnică pe viață, pentru crima de înaltă trădare, transformându-se pedeapsa în temniță grea pe viață, conf art.31 C.P., numitul având vârsta de 75 ani pentru crima de înaltă trădare, cu aplicarea art.184 pct.1 C.P.și art.31 C.P.;
- La 25 ani muncă silnică și 10 ani degradare civică, pentru crima de trădare, care se transformă în 25 ani temniță grea, pentru vârsta de 75 ani, cu aplicarea art.186 alin.2 C.P. și art.31 Cod Penal.
- La 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de răzvrătire, cu aplicațiunea art.210 alin 1 C.P.-
- La 25 ani muncă silnică, care se transformă în 25 ani temniță grea, potrivit art.31 C.P.și la 10 ani degradare civică pentru crima de insurecție armată, cu aplicațiunea art.211 C.P.;

- La muncă silnică pe viață, care se transformă în temniță grea pe viață, conform art.31 CP., pentru instigare la crima de înaltă trădare prin necredință, cu aplicațiunea art.120 C.P.comb.cu art.190 pct.1 C.P.-
- La 12 ani detențiune simplă, pentru tentativa de surparea ordinei constituționale, cu aplicarea art.207 C.P.comb cu art.96, 97 pct.1 C.P.
- La 12 ani închisoare corecțională, pentru instigare la trecerea frauduloasă a frontierei, cu aplicarea art.120 C P.comb cu art.579 C.J.M.-
Conform art.101 și 103 C.P.Iuliu Maniu, va executa pedeapsa cea mai grea, adică muncă silnică pe viață, transformată în temniță grea pe viață, potrivit art.31 C.P.și degradarea civică pe 10 ani.
In baza art.193 C.P.i se confiscă și averea, iar în baza art.326 C.J.M.va plăti suma de 50.000 lei cheltueli de judecată.

2/.Mihalache Ion la 10 ani temniță grea și 5 ani degradare civică pentru crima de complot în scop de trădare și de insurecție armată, cu aplicațiunea art.227 al.1 și 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1,186 al.2 și 211 C.P.;
- La 10 ani detențiune riguroasă și 5 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituționale și de răsvrătire, cu âplic.art.227 al.1 și 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.și cu art.210 C.P.-

./.

- La muncă silnică pe viaţă,care se transformă în temniţă grea pe viaţă,potrivit art.31 C.P.,condamnatul având vârsta de 65 ani,pentru crima de înaltă trădare,cu aplicarea art.184 pct.1 C.P.;

- La 12 ani detenţiune simplă,pentru tentativa de surparea ordinei constituţionale,cu aplicarea art.207 C.P.comb. cu art.96 al.1 C.P.;

- La 10 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică,pentru crima de răsvrătire,cu aplicaţiunea art.210 al.1 C.P.;

- La 25 ani muncă silnică,care se transformă în 25 ani temniţă grea,potrivit art.31 C.P.şi la 10 ani degradare civică,pentru crima de insurecţie armată,cu aplicarea art.211 C.P.

- La 12 ani închisoare corecţională,pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei,cu aplicarea art. 579 C.J.M.

Conform art.101 şi 103 C.P.,Ion Mihalache,va executa pedeapsa cea mai grea,adică munca silnica pe viaţă transformată în temniţă grea pe viaţă,potrivit art.31 C.P.şi 10 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.a fost condamnat şi la confiscarea averii,iar în baza art.326 C.J.M.a mai fost condamnat şi la plata sumei de 50.000 (cinci zeci de mii) cheltueli de judecată.

3/.Penescu Nicolae ,la 5 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civica,pentru crima de complot în scop de trădare,cu aplicarea art.227 aliniatul 1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.;

- La 5 ani detenţiune riguroasă pentru crima de complot în scop de surparrea ordinei constituţionale,cu aplicarea art.227 C.P.comb.cu art.207 C.P.;

- La 5 ani închisoare corecţională,pentru delictul de încercare frauduloasă a frontierei,cu aplicaţiunea art.579 C.J.M.

Conf.art.101 pct.1 C.P.Penescu Nicolae va executa pedeapsa cea mai grea,adică 5 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civică,în baza art.193 i se va confisca averea,iar conf rm art.326 C.J.M.va plăti 50.000 lei cheltueli de judecată.

4/.Carandino Nicolae ,la 6 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civica,pentru crima de complot în scop de trădare,cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.

- La 6 ani detenţiune riguroasă şi 2 ani degradare civică, pentru crima de complot în scop de surparea ordinei consituţionale,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.;

- La 6 ani închisoare corecţională,pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei,cu aplicarea art.579 C.J.M.;

Conf art.101 C.P.Carandino Nicolae,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 6 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.a mai fost condamnat şi la confiscarea averii,iar în baza art326 C.J.M. şi la 1000 lei cheltueli de judecată.

5/.Ilie Lazăr ,la 10 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de trădare,cu aplicarea art. 227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.;

- La 10 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituţionale,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 C.P.;

- La 12 ani închisoare corecţională pentru delictul de încercare de trecere frauduloasă a frontierei,cu aplicarea art.579 C.J.M.

./.

38

Conform art.101 pct.2 C.P. Ilie Lazăr, va executa pedeapsa cea mai grea sporită cu un plus de 2 ani, adică 12 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică.

196

In baza art.193 C.P. a mai fost condamnat la confiscarea averii, iar conf.art.326 C.J.M., la plata sumei de lei 50.000 cheltueli de judecată.

6/. Victor Rădulescu-Pogoneanu, la 10 ani închisoare corecţională, pentru faptul de complot în scop de trădare şi insurecţie armată, cu aplic.art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.cu art.186 al.2 şi art.211 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La 10 ani detenţiune simplă pentru crimă de complot în scop de surparea ordinei constituţionale şi de răzvrătire, cu aplicarea art.227 alin.1 şi 3 comb.cu art.207 şi 210 C.P.şi cu art. 157 C.P.;

- La 25 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredinţă, pedeapsă transformată din 25 de ani muncă silnică, conform art.31 C.P., condamnatul fiind infirm, cu aplic.art.190 pct.1 C.P.comb.cu art.120 C.P.şi cu art.157 C.P.

In baza art.101 C.P., condamnatul Victor Rădulescu-Pogoneanu, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 25 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P. a mai fost condamnat la confiscarea averii, iar conf.art.326 C.J.M., la plata sumei de 50.000 lei cheltueli de judecată.

7/. Emil Oprişan, la 3 ani închisoare corecţională, pentru faptul de complot în scop de trădare, cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 comb.cu art.184 pct.1 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La 3 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civică, pentru crima de trădare prin necredinţă, cu aplicaţiunea art.190 pct.1 C.P. comb.cu art.157 C.P.

Conf.art.101 C.P. condamnatul Emil Oprişan va executa pedeapsa cea mai grea adică 3 ani temniţă grea şi 2 ani degradare civică, iar în baza art.326 C.J.M., va plăti suma de lei 500 cheltueli de judecată.

8/. Roiu Florin, la 5 ani închisoare corecţională, pentru faptul de complot în scop de trădare, cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La 5 ani temniţă grea şi 3 ani degradare civică, pentru crima de trădare prin necredinţă, cu aplicarea art.190 pct.1 C.P.comb. cu art.157 C.P.

Conform art.101 C.P., condamnatul Roiu Florin, va executa pedeapsa cea mai grea, adică 5 ani temniţă grea şi 3 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P. i se confiscă averea, iar conf.art.326 C.J.M., îl obligă la plata sumei de lei 10.000 lei cheltueli de judecată.

9/. Lăzărescu Emil, la 2 ani închisoare corecţională şi 500 lei cheltueli de judecată pentru faptul de complot în scop de trădare, cu aplicaţiunea art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.şi cu art.157 C.P.art.326 C.J.M.

10/. Demetrescu Camil, la 10 ani închisoare corecţională, pentru faptul de complot în scop de trădare, cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.cu art.157 C.P.

- La 15 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică, pentru instigare la crima de trădare prin necredinţă, cu aplic.art.190 C.P.comb.cu art.121 pct.1 C.P.şi cu art.230 al.2 C.P.toate comb.cu art.157 C.P.

./.

Conf.art.101 pct.1 şi 103 C.P.condamnatul Camil Demetrescu,va executa pedeapsa cea mai grea ,adică 15 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.a mai fost condamnat la confiscarea averii,iar conform art.326 C J.M.şi la plata sumei de lei 50.000 lei cheltueli de judecată.

11/.Serdici Vasile ,la 5 ani închisoare corecţională,pentru faptul de complot în scop de trădare cu aplicarea art.227 al. 1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 pct.1 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La 10 ani detenţiune simplă pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituţionale,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art.207 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La 10 ani temniţă grea şi 3 ani degradare civică pentru instigare la crima de trădare prin necredinţă,cu aplicarea art.120 C.P.comb.cu art.190 pct.1 C.P.şi cu art.157 C.P.;

Conf.art.101 C.P.condamnatul Serdici Vasile,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 10 ani temniţă grea şi 5 ani degradare civică;

In baza art.193 C.P.îl condamnă şi la confiscarea averii.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă şi la plata sumei de lei 50.000 cheltueli de judecată.

12/.Radu Niculescu Buzeşti,la 5 ani temniţă grea şi 3 ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de trădare si de insurecţie armată,cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 C.P.comb.cu art.184 al.1 C.P.,cu art.186 al.2 şi 211 C.P.;

- La 10 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică,pentru crima de complot în scop de surparea ordinei constituţionale şi de răsvrătire,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 C.P. comb.cu art.207 şi 210 C.P.;

Conform art.101 C.P.condamnatul Radu Niculescu-Buzeşti,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 10 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică.

In baza art.193 C.P.,îl condamnă şi la confiscarea averii, iar conf.art.326 C.J.M.,îl obligă la plata sumei de lei 50.000 cheltueli de judecată.

13/.Ion De Mocsony-Styrcea,la 2 ani închisoare corecţională şi la 50.000 lei cheltueli de judecată,pentru nedenunţarea complotului,cu aplicarea art.228 C.P.; şi art.326 C.J.M.

14/.Col.rez.Stoika Ştefan,la 5 ani temniţă grea şi 3 ani degradare civica,pentru crima de complot în scop de insurecţie armată,cu aplicarea art.227 al.1 şi 2 comb.cu art.211 C.P.;

- La 8 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică,pentru crima de complot,în scop de răsvrătire,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 C.P.comb.cu art.210 C.P.

Conform art.101 C.P.condamnatul Stoika Ştefan,va executa pedeapsa cea mai grea,adică 8 ani detenţiune riguroasă şi 5 ani degradare civică.

Conform art.326 C.J.M.îl obligă la plata sumei de lei 50.000 lei cheltueli de judecată.

15/.Lt.Col.în retragere Stătescu Dumitru ,la un an închisoare corecţionala,pentru faptul de complot în scop de insurecţie,cu aplicaţiunea art.227 al.1 şi 2 comb.cu art.211 C.P.şi cu art.157 C.P.;

- La un an detenţiune simplă,pentru faptul de complot în scop de răsvrătire,cu aplicarea art.227 al.1 şi 3 comb.cu art.210 C.P.şi cu art.157 C.P..

Conform art.101 C.P.,condamnatul Stătescu Dumitru,va executa pedeapsa cea mai grea adică un an detenţiune simplă,iar conf. art.326 C.J.M.va plati sumă de lei 5000 cheltueli de judecată.

./.

Potrivit dispozițiunilor art.488 C.J.M., se computã întreaga detențiune preventivă pentru fiecare recurent în parte, iar în baza art.326 alin.2 C.J.M. se confiscă în folosul Statului toate corpurile delicte.

Văzând motivul I de casare, din memoriul depus de soția recurentului Ion Mihalache, comun cu motivul 1 din cel depus de Vladimir Penescu, pentru recurentul Penescu Nicolae, comune cu motivul 1 din memoriul depus de tatăl recurentului Camil Demetrescu, susținute de dl. av. Mișu Nicolau, numit din oficiu apărător, astfel formulate:

MOTIVUL I (recurent Ion Mihalache):

"Nulitatea de formă prevăzută de art.370 Codul Justiției Militare. Incompetența".

MOTIVUL I (recurent Penescu Nicolae):

"Violarea art.370 C.J.M. Nulități def formă".
"Incompetența materială."

MOTIVUL I (recurent Camil Demetrescu):

"Violarea art.370 C.J.M. I pct.2. Nulitate de formă. Instanța nu avea competența materială de judecată. Exces de putere. Incompetență."

Considerând că aceste motive sunt comune prin conținutul lor, deoarece tratează despre competența instanței de fond, Curtea găsește necesar să le discute deodată.

Prin aceste motive se susține incompetența rationo materiae a instanței de fond, deoarece în acel timp nu își avea aplicațiune Decretul Lege Nr.856/938, fiind inexistentă starea de asediu, deoarece, pe de o parte acea lege era neconstituțională, iar, pe de altă parte, în acelaș timp armata fusese trecută pe picior de pace și se înlăturase implicit starea de asediu.

Decretul Lege Nr.856 din 11 Februarie 1938, publicat în Monitorul Oficial Nr.34 din 11 Februarie 1948, este intitulat "pentru înființarea stării de asediu în toată țara", acest caracter de generalitate fiind precizat și în art.1, în care se spune textual astfel : "se introduce starea de asediu pe tot cuprinsul țării".

Prin art.3 al acestui Decret-Lege, se stabilește competența instanțelor militare de a judeca procesele având de obiect infracțiunile prevăzute de codul Penal și arătate în acest text de lege, printre aceste infracțiuni figurând și acelea pentru care recurenții au fost judecați și condamnați.-

Problema ridicată prin motivele de casare, constă în aceea de a se ști dacă acest Decret-Lege are caracter constituțional, dar problema neconstituționalității face obiectul preocupării Curții Supreme, nefiind în căderea Curții Militare de Casare și Justiție de a o rezolva.

Problema proclamării stării de asediu este de atributul puterii executive, fiind un act de guvernământ elaborat în momentul apreciat de puterea executivă, ca izvorând dintr'o stare de necesitate și de salvgardare a unor interese superioare de stat, cu

./.

aplicarea maximei "salus reipublicae suprema lex esto".

Potrivit părerii unanime a doctrinei, consacrată de o jurisprudență constantă în această materie, asemenea acte de guvernământ nu cad sub cenzura instanțelor judecătorești, față de împrejurările speciale în care intervin și față de scopul înalt urmărit.-

Cum starea de pericol, care justifică stabilirea stării de asediu, nu este permanentă, desigur că nici Decretul-Lege Nr.856/1938, nu are caracter de permanență, așa cum susțin recurenții în motivele lor și art.6, din această lege precizează că: "Starea de asediu prevăzută în prezentul Decret se va ridica când se va crede oportun."

Ori, oportunitatea ridicării stării de asediu este necenzurabilă de instanțele judecătorești.

Dacă situațiunea politico-socială din anul 1938, a necesitat instaurarea stării de asediu pe tot cuprinsul țării, cu atât mai mult împrejurările ulterioare au cerut mai insistent menținerea acelei stări de asediu, față de cunoscutele evenimente internaționale și interne, situațiunea internă fiind caracterizată prin numeroase tendințe de a se răsturna ordinea socială și politică a democrației populare, așa cum rezultă din numeroasele procese având de obiect organizațiuni interzise, cu activități dăunătoare Statului.-

De aceea, nu trebuie să se confunde și nici nu se poate confunda situațiunea internă cu situațiunea internațională și nici starea de războiu cu starea de asediu, așa încât trecerea armatei pe picior de pace nu înlătură starea de asediu instituită prin Decretul Lege 856/938, și până în prezent nu există niciun decret de ridicarea stării de asediu.

Așa fiind, instanța de fond a fost competentă să judece pe recurenți, pentru infracțiunile precizate de Decretul-Lege Nr.856/1938, această competență fiind statuată de această lege.
Că, deci, susținerile recurenților sunt neîntemeiate, iar motivele de recurs fiind nefondate, urmează a fi respinse ca atare.

Văzând motivul al II-lea de casare din memoriul depus pentru Ion Mihalache, comun cu motivul II din memoriul depus pentru Penescu Nicolae, comune cu motivul III din memoriul depus pentru Camil Demetrescu, susținute de dl. apărător din oficiu, Dl. av. Mișu Nicolau, astfel formulate:

MOTIVUL II (recurent Ion Mihalache):

"Nulitatea de fond prevăzută de art.370 C.J.M. pct.1 și 2 Greșita aplicare a pedepsei confiscării. Violarea art.193 alin.1 C.P".

MOTIVUL II (recurent Penescu Nicolae):

"Violarea art.370 C.J.M. alin.1 și 2. Nulități de fond."
"Violarea art.193 Cod Penal. Greșita aplicațiune a confiscării".

MOTIVUL III: (recurent Camil Demetrescu):

"Violarea art.370 C.J.M. Nulități de fond pct.2. Violarea art. 193 alin.1 C.P. Exces de putere. Greșita interpretare. Greșita aplicare a pedepsei. Confiscărei."

./.

Intrucât aceste motive au conținut comun, referindu-se la greșita aplicare a confiscării averii, Curtea găsește necesar să le discute deodată.

Prin aceste motive se susține greșita aplicare a confiscării averii, deoarece art.193 Cod Penal nu putea fi aplicat față de Constituția din 1923, care interzice pedeapsa confiscării, cu atât mai puțin în cazul recurentului Penescu Nicolae, condamnat pentru infracțiunea prev. de art.227 C.P.

Din discutarea motivelor anterioare de recurs s'a stabilit că instanța de fond a fost competentă să judece pe răcurenți, în baza Decretului Lege nr.856 din 11 Februarie 1938.

Tot acest decret lege, în acelaș articol 3, prin care se statuează competența instanțelor militare, precizează aplicarea art.184-231, din Codul Penal, așa încât art.193 C.P., se află menționat în această lege.

Așa cum am arătat cu prilejul discutării motivelor precedente de recurs, deoarece Decretul Lege 856/938 a fost emis în vreme ce se aplica constituția din 1923, desigur că problema constituționalității art.193 C.P., adică aplicarea confiscării averii nu se poate pune nici acum.

Dealtfel, se știe că ulterior datei de 23 August 1944 a intervenit legea criminalilor de războiu, care prevede sancțiunea confiscării averii, cu acel prilej Curtea supremă stabilind constituționalitatea art.193 C.P.

Printre alte infracțiuni, recurentul Ion Mihalache a fost condamnat și pentru crima de înaltă trădare, cu aplicarea art.184 pct. 1 C.P., așa încât aplicarea art. 193 Cod Penal, este indiscutabilă.

Recurenții Penescu Nicolae și Camil Demetrescu au fost condamnați, pe lângă alte infracțiuni și pentru crima de complot în scop de trădare, făcându-se aplicațiunea art.227 alin.1 și 2 C.P. comb. cu art.184 pct.1 C.P., așa încât și în cazul acestora s'a aplicat art.184 pct.1 C.P. și în consecință se justifică și aplicarea art.193 C.P.

Așa fiind, susținerile recurenților sunt neîntemeiate, iar motivele de recurs sunt nefondate și urmează a fi respinse ca atare.

Văzând MOTIVUL III de casare din memoriul depus pentru Ion Mihalache, susținut de dl. apărător din oficiu, Dl. av. Mișu Nicolau, astfel formulat:

"Nulitatea prevăzută de art.370 Codul Justiției Militare, pct.10.
"Asupra proporționalității pedepsei. "

Recurentul solicită să se aprecieze trecutul său și în special vârsta sa înaintată, pentru a se vedea că pedeapsa pronunțată de instanța de fond este excesivă.

Din citirea sentinței condamnatoare, în care se examinează amănunțit desfășurarea activității ilicite a fostului partid "național țărănesc", se constată cum s'a urmărit, prin toate mijloacele, să se dea lovitura de stat, pentru înlăturarea regimului democratic și revenirea la vechiul sistem dictatorial-fascist.

In fruntea acestei organizații subversive au fost șefii partidului țărănesc dizolvat, adică Iuliu Maniu și Ion Mihalache, cari au dat toate directivele, au stabilit rețele de informatori în în-

./.

tituţiile de Stat, pentru informarea misiunilor anglo-americane din România şi au condus organizarea complotului îndreptat împotriva Statului, pregătind răsturnarea prin violenţă a Guvernului democrat, bazându-se pe sprijinul cercurilor imperialiste ale Statelor Unite ale Americii şi ale Angliei.

Dacă vârsta înaintată a recurentului nu l'a împiedecat de-la săvârşirea unor asemenea activităţi criminale, cu atât mai puţin trecutul său examinat de instanţa de fond nu poate justifica acţiunile sale ilicite, faţă de care pedepsele pronunţate sunt proporţionale şi instanţa de fond a avut în vedere vârsta, transformând munca silnică pe viaţă în temniţă grea pe viaţă, conf. art. 31 C.P.

Aşa fiind, şi acest motiv ultim al recurentului Ion Mihalache se priveşte ca neîntemeiat şi urmează a fi respins ca atare.

Vazând motivul 3 de casare din memoriul depus pentru recurentul Penescu Nicolae, susţinut de apărătorul din oficiu, dl. av. Mişu Nicolae, astfel formulat:

"Violarea art. 370 C.J.M. Nulităţi de fond punctul I şi II."
"Violarea art. 579 C.J.M. Exces de putere greşita aplicaţiune."
"Lipsa elementelor constitutive ale infracţiunei prevăzute de art. 579 C.J. ."

Se susţine lipsa elementelor constitutive ale infracţiunei, prev. de art. 579 C.J.M., deoarece localitatea Tămădău nu este un punct de frontieră şi în acelaş timp lipseşte existenţa stării de asediu.

Cu privire la starea de asediu, s'a stabilit că şi în prezent se aplică Decretul Lege Nr. 856/938, deoarece nici-o dispoziţiune legală n'a ridicat până în prezent starea de asediu.

In ceeace priveşte localitatea Tămădău, deşi aceasta nu este situată la vre-o linie de frontieră totuşi, se ştie că datorită vitezei avionului, aşa cum recurentul încerca să părăsească ţara distanţa de frontieră e o chestiune de timp foarte scurt, iar posibilitatea de interceptare extrem de grea, dacă nu chiar imposibilă uneori.

Faţă de aceste împrejurări speciale, motivarea în drept a sentinţei constată suficient existenţa elementelor constitutive ale infracţiunei prev. de art. 579 C.J.M., încercare de trecere frauduloasă a frontierei, cu satisfacerea articolului 306 pct. 6 C.J.M.

Aşa fiind motivul de recurs se priveşte ca neîntemeiat şi urmează a fi respins ca atare.-

Vazând motivul al IV-lea de casare din acelaş memoriu depus pentru recurentul Penescu Nicolae, susţinut de apărătorul din oficiu dl. av. Mişu Nicolau, astfel formulat.

"Violarea art. 370 C.J.M. partea II. Nulităţi d fond punctul 10."
"Pedeapsa e prea mare faţă de acuzaţiunile aduse."

Recurentul pretinde că pedeapsa aplicată este excesivă, faţă de trecutul său profesional, ca avocat şi faţă de trecutul său politic, din care rezultă că a avut sentimente democrate.

Desigur că, pentru a avea o părere justă asupra recurentului, trebuie văzut în rezumat, aşa cum stabileşte sentinţa, că acesta a' fost secretar general al fostului partid naţional-ţărănesc, ca persoană de încredere şi apropiată a lui Iuliu Maniu.-

41 109

In această calitate, recurentul a avut rol de frunte în organizarea complotului, condus de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, complot îndreptat împotriva Statului, cu scopul de a răsturna prin violență Guvernul democrat al țării, cu sprijinul cercurilor imperialiste din America și Anglia.

Pentru a nu intra în amănunte, e suficient să facem trimitere la desvoltarea amănunțită din sentință, unde se arată procedeele întrebuințate pentru realizarea scopului criminal, arătat mai sus.

Tot din ordinul lui Iuliu Maniu, recurentul a încercat să fugă în străinătate, la data de 14 Iulie 1947, împreună cu Ion Mihalache, Nicolae Carandino și Ilie Lazăr, în scopul de a intensifica activitatea centrului complotist din străinătate și a-l transforma într'un guvern fantomă, fiind arestat de autorități în momentul îmbarcării în avion, în apropiere de Comuna Tămădău.

Față de gravitatea infracțiunilor săvârșite de recurent și față de împrejurările în care acele infracțiuni au fost efectuate în timp, din Martie 1945 și până în ziua arestării în Iulie 1947, Curtea apreciază că instanța de fond a făcut o justă aplicare a pedepselor și nici nu se poate pune chestiunea reducerii lor, potrivit art.370 partea II-a pct.10 C.J.M.

Așa fiind, și acest ultim motiv de recurs al recurentului Penescu Nicolae se privește ca neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivul I de casare, din memoriul depus pentru recurentul Ion De Mocsony Styrcea, susținut de apărătorul ales, dl.av. Mișu Nicolau, astfel formulat:

"Nulitatea prevăzută de art.370 C.J.M., partea II-a pct.9."
"Violarea și greșita aplicare a art.130 Cod penal."

Se susține că instanța de fond a înlăturat apărarea recurentului în mod eronat și cu violarea dispozițiunilor art.130 C.P., deoarece tot timpul s'a aflat sub influența unei constrângeri morale, produsă prin amenințarea cu moartea de către agenții unei puteri străine.

Instanța de fond reține în cuprinsul sentinței că recurentul a avut cunoștință de planurile complotului organizat de Iuliu Maniu și Ion Mihalache, fiind la curent cu conținutul planului numit "Memorandum" dela 30 Septembrie 1946, care prevedea crearea unei organizațiuni clandestine în vederea răsturnării prin violență a Guvernului și regimului democrat din România și totuși n'a denunțat acele crime, autorităților în drept, deși avea această obligație, prin aceasta existând infracțiunea calificată "nedenunțarea complotului", prev. de art.228 C.P.-

Deși această infracțiune este prevăzută de legea 185 din 6 August 1948, așa încât motivele de recurs susceptibile a fi discutate trebuie să fie formulate numai cu respectarea acestei legi și cu toate că motivul de față al recurentului nu satisface această lege, se va demonstra că, totuși, instanța de fond nu ignorează apărarea recurentului și motivează cu toată atențiunea susținerile lui.

Intr'adevăr, la fila 218 verso, din dosar volum IX se demonstrează că recurentul a luat cunoștință de organizarea complotului, îndreptat contra Statului în Septembrie 1946, iar pretinsa amenințare s'a produs cu mult mai târziu, chiar după ce o parte din acuzații participanți la complot au trecut la săvârșirea unor infracțiuni.

Deasemenea, în corpul sentinței se arată că pretinsa amenințare nu constituia un pericol direct, așa cum cere art.130 C.P., deoarece avusese loc cu mult timp după săvârșirea unor infracțiuni și după ce pretinșii amenințători părăsiseră deja țara, iar recurentul nu era cu nimic împiedecat să se pună la adăpostul autorităților constituite în Stat, care i-ar fi garantat integritatea fizică și morală, cu toată eficiența, putând înlătura astfel pericolul pretins a-i amenința viața.

In această situațiune pe drept cuvânt instanța de fond înlătură apărarea recurentului și constată că acesta nu s'a găsit sub influența unei constrângeri morale prevăzută de art.130 C.P.

Așa fiind motivarea sentinței satisface dispozițiunile art. 306 pct.6 C.J.M., iar susținerile recurentului fiind neîntemeiate, motivul de recurs urmează a fi respins ca nefondat.

Văzând motivul al II-lea de casare din acelaș memoriu, depus și susținut de dl.av. Mișu Nicolau, pentru recurentul Ion De Mocsony Styrcea, astfel formulat:

"Nulitatea prevăzută de art.370 partea II-a pct.10 C.J.M."

Recurentul invocă onestitatea atitudinei sale și solicită reducerea pedepsei, ținând seamă că a executat deja un an și jumătate din pedeapsă.

Din examinarea motivului precedent de recurs, s'a putut vedea că recurentul a participat sufletește, prin tăcerea sa, la complotul celorlalți recurenți, fără a denunța activitatea lor criminală, sub pretextul naiv al constrângerii morale.

Cum instanța de fond a demonstrat suficient lipsa unei asemenea constrângeri morale și atitudinea pasivă a recurentului față de cunoașterea existenței unor asemenea infracțiuni grave, Curtea apreciază că pedeapsa pronunțată nu poate fi redusă cu nimic și nu se poate acorda nici o indulgență, mai ales că pedeapsa aplicată este destul de mică în raport cu faptele comise.

In consecință, și acest ultim motiv al recurentului Ion De Mocsony Styrcea se privește ca neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivul II de casare din memoriul depus pentru recurentul Camil Demetrescu, susținut de apărătorul din oficiu, dl av. Mișu Nicolau, comun cu motivul II din memoriul personal al recurentului Col.rez. Stoika Ștefan, susținut de apărătorul din oficiu dl.av. Sandu Lăzărescu, astfel formulate:

MOTIVUL II (recurent Camil Demetrescu):

"Violarea art.370 C.J.M. Nulități de formă, pct.1. Instanța de judecată a fost în mod greșit compusă."

MOTIVUL II (recurent Col.rez. Stoika Ștefan):

"Incompetență după calitatea persoanei și greșita compunere a instanței."

Deoarece aceste motive au conținut identic, Curtea găsește necesar să le discute deodată.

Prin aceste motive se susține greșita compunere a instanței de fond, care trebuia să fie prezidată de un ofițer magistrat cu gradul de general, față de gradul colonelului rezervă Stoika Ștefan, conform art.14 și 15 din vechiul C.J.M.

Din preambulul sentinţei condamnatoare rezultă că instanţa de fond a fost prezidată de un ofiţer magistrat având gradul de Colonel, în persoana d-lui Colonel Magistrat Dr.Petrescu I.Alexandru prim preşedintele Tribunalul Militar Bucureşti.

Potrivit vechiului articol 14 C.J.M. comb.cu art.15 din acelaş cod, compunerea Tribunalului Militar era determinată după gradul cel mai mare avut de inculpaţi, urmând ca preşedintele să aibe gradul de general magistrat în ipoteza că unul dintre inculpaţi avea gradul de colonel.

Totuşi, acelaş cod vechi C.J.M., în art.624, prevede că în caz de lipsă de ofiţeri magistraţi cu grade corespunzătoare diferitelor funcţiuni din Justiţia Militară, pot fi întrebuinţaţi ca preşedinţi, consilieri, judecători etc.ofiţeri de un grad imediat inferior celor prevăzuţi de lege, fără a se putea coborî sub gradul de căpitan.

Nu numai atât, dar vechiul art.624 C.J.M., mergea şi mai departe şi în caz de lipsă de ofiţeri magistraţi cu grade corespunzătoare diferitelor funcţiuni în justiţia militară sau în caz de lipsa unor ofiţeri de un grad imediat inferior, să se poată înlocui în mod provizoriu cu ofiţeri din diferite arme de preferinţă titraţi sau din acei cari au servit în justiţia militară.

Faţă de dispoziţiunile acestui text de lege, evident că în lipsă de ofiţeri generali magistraţi, numirea ca preşedinte al instanţei de fond a primului preşedinte al Trib.Militar Bucureşti apare ca perfect legală şi nu poate fi vorba de compunere greşită.

Aşa fiind, susţinerile recurenţilor sunt neîntemeiate, iar motivele de recurs fiind nefondate urmează a fi respinse ca atare.

In dosarul de fond vol.IX la fila 297, se află memoriul personal al recurentului Penescu Nicolae, cu următorul conţinut:

"Prin sentinţa atacată cu recurs am fost condamnat pentru complot. Osebit s'a ordonat confiscarea averii mele. Această confiscare s'a ordonat în mod greşit."
"Violarea art.395 partea II-a pct.9 pr.penală 1948."
"Violarea art.227 ,184,207,25 ,193 C.P.1936.Greşita aplicaţiune. Exces de putere. Violare de lege. Denaturare. Nemotivare."
"A.Violarea legii. Aplicarea greşită a legii."
"B.Inexistenţa art.25 şi 193 C.P.1936. Neconstituţionalitatea acestor două texte. Inexistenţa pedepsei confiscării generale."

Toate aceste susţineri formulate de recurent în memoriul său personal, sunt identice cu acelea depuse de Vladimir N.Penescu pentru acelaş recurent, aflate în dosarul de formă al Curţii şi desvoltate de apărătorul din oficiu, dl.av.Mişu Nicolau.

Intrucât aceste susţineri au fost analizate în corpul deciziunei la filele 7,8 şi 9, urmează ca pe baza aceloraşi argumente să fie respins ca nefondat şi acest memoriu personal.

Dealtfel, în partea a doua al memoriului personal recurentul Penescu Nicolae arată că înţelege să atace în neconstituţionalitate art.25 şi 193 C.P. la Curtea Supremă.

In concluzie, Curtea găseşte tot atât de neîntemeiate susţinerile din memoriul personal, ca şi acelea desvoltate de apărătorul din oficiu şi respinge ca nefondat acest memoriu personal.

./.

Văzând că motivul al IV-lea de casare,din memoriul depus pentru recurentul Camil Demetrescu,cu următoarea enunţare:

"Violarea art.227 alin.1 şi al.2 C.P.;art.184 pct.1 C.Pen. art.190 C.P.;art.230 alin.2 C.P.;Exces de putere.Lipsa elementelor constitutive ale infracţiunilor.Nemotivare."

Acest motiv de recurs se rezumă numai la enunţarea de mai sus,fără a exista nici o desvoltare scrisă,aşa după cum apărătorul din oficiu n'a făcut nici o desvoltare orală.

Deoarece,din examinarea sentinţei recurată,rezultă că nu există niciun motiv de ordine publică susceptibil a fi ridicat din oficiu de Curte,motivarea în drept constatând elementele constitutive ale infracţiunilor pentru care a condamnat pe recurent, enunţul motivului de recurs este neîntemeiat şi urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivul al V-lea de casare din acelaş memoriu,privind pe recurentul Camil Demetrescu,susţinut de apărătorul din oficiu dl av.Mişu Nicolau,astfel formulat:

"Violarea art.370 C.J.M.partea II-a pct.10.Exces de putere."

Se pretinde,prin acest motiv că instanţa de fond a pronunţat pedeapsă prea mare faţă de infracţiunile săvârşite,cerând reducerea cuantumului pedepsei.

Spre a soluţiona acest motiv este necesar să se reproducă, în rezumat în ce a constat activitatea recurentului,spre a vedea proporţionalitatea pedepselor pronunţate.

Intr'adevăr,din cuprinsul sentinţei condamnatoare se poate vedea că recurentul ,în calitate de funcţionar la Ministerul Afacerilor Streine,a ajutat pe autorii principali în organizarea planului complotului contra Statului,de organizaţia creiată de Iuliu Maniu şi Ion Mihalache,conformându-se directivelor date de coinculpatul Victor Rădulescu-Pogoneanu,luând parte la sustragere de documente din Minister,referitoare la secrete de Stat,a sustras un pachet cu formulare de paşapoarte diplomatice în vederea utilizării ulterioare trecerei peste frontieră a complicelor complotului şi în toamna anului 1946 a participat la pregătirea documentului prin care Grigore Niculescu-Buzeşti era împuternicit să acţioneze în străinătate,în calitate de mandatar al partidelor de opoziţie din România.

Din această succintă expunere a faptelor recurentului se poate vedea că instanţa de fond a pronunţat pedepse proporţionale gravităţii infracţiunilor săvârşite şi în consecinţă motivul de recurs se priveşte ca nefondat şi urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivele I şi II de casare din memoriul depus pentru recurentul Emil Lăzărescu,susţinute de dl.av.Sandu Lăzărescu,astfel formulate:

MOTIVUL I:

"Lipsa elementelor constitutive ale infracţiunei.Nulitatea prev.de C.J.M.art.370 partea II-a pct.1."

MOTIVUL II:

"Faptele incriminate nu sunt prevăzute de legea penală."
"Nulitatea prevăzută de art.370.partea II-a pct.2 C.J.M."

Aceste motive fiind comune, Curtea găseşte necesar să le discute deodată .

După ce recurentul face un lung istoric al faptelor, pretinde în aceste motive, că instanţa de fond nu constată elementele constitutive ale infracţiunei de complot în scop de trădare prev. şi pen. de art. 227 alin. 1 şi 2 C.P. comb. cu art. 184 pct. 1 C.P. şi art. 15[illegible] C.P., deoarece, în ultima analiză încadrarea juridică nu corespunde situaţiunei faptice, în realitate nepuţând fi vorba de incidenţa legii penale.

Aşa cum sunt formulate aceste motive, enunţările lor sunt conforme dispoziţiunilor legii 185 din 6 August 1948, care restrânge motivele de casare ce pot fi discutate.

Deşi partea referitoare la greşita calificare a faptei recurentului nu se încadrează în această lege, pentru a da o completă satisfacere apărării recurentului, urmează să se analizeze sentinţa condamnatoare, spre a vedea motivarea în fapt şi în drept.

In cuprinsul sentinţei recurată se reţine că acest recurent, fost consul şi funcţionar la Direcţia Cifrului din Ministerului Afacerilor Străine, a ajutat pe autorii complotului şi fiind om de încredere al coinculpatului Victor Rădulescu Pogoneanu, a ajutat pe acesta să sustragă dela acel Minister, în cursul anului 1945-1946, mai multe documente cuprinzătoare de secrete de Stat.

Deasemenea, sentinţa mai reţine că recurentul, folosindu-se de funcţiunea avută la Minister, în anul 1946, a transmis coinculpaţilor Victor Rădulescu Pogoneanu şi Florin Roiu, conţinutul telegramelor cifrate ce se găseau la dispoziţia sa, în cadrul serviciului ce deţinea ; iar în Ianuarie 1946 a distrus o parte din documentele sustrase de coinculpatul Victor Rădulescu Pogoneanu din Ministerul Afacerilor Străine, prin arderea acelor documente.

Aceasta este în rezumat materialitatea infracţiunei de complot în scop de trădare, săvârşită de recurent, materialitate analizată de motivarea în fapt a sentinţei, în lumina probelor căştigate cauzei.

Referindu-se la această materialitate faptică, motivarea în drept a sentinţei, la fila 210 verso şi urm. din dosarul de fond vol. IX, stabileşte şi constată următoarele elemente constitutive:

1. Hotarîrea luată de a conlucra cu coinculpatul Victor Rădulescu-Pogoneanu, cunoscând activitatea subversivă a acestuia de realizarea planului complotului, procurându-i totuşi informaţiuni care constituiau secrete de Stat.

2. Această hotarîre a fost luată de acord cu mai multe persoane, între care se arată următorii: Victor Rădulescu-Pogoneanu, Grigore Niculescu-Buzeşti, Alexandru Cretzianu, Emil Oprişanu, Florin Roiu şi alţii;

3. Scopul urmărit a fost acela de trădare, adică în vederea răsturnării prin violenţă a regimului democrat din România, conform planului de complot, iar prin furnizarea acelor informaţiuni se dădea posibilitate compltiştilor de a lua cunoştinţă de conţinutul telegramelor cifrate.

Evident că, o asemenea motivare satisface cu prisosinţă dispoziţiunile art. 306 pct. 6 C.J.M., constatând elementele constitutive ale infracţiunei şi în mod implicit demonstrând existenţa unei perfecte încadrări juridice.

Aşa fiind, toate susţinerile recurentului sunt neîntemeiate, iar motivele de recurs fiind nefondate urmează a fi respinse ca atare, obiecţiunile derivând din administrarea probelor neputând fi examinate conf. legii 185/948.- ./.

Văzând motivul al III-lea de casare din acelaș memoriu depus pentru recurentul Emil Lăzărescu, susținut de dl. av. Sandu Lăzărescu, astfel formulat:

"Disproporția pedepsei. Nulitatea prevăzută de art. 370 p. II pct. 10 din C.J.M."

Recurentul pretinde că rolul său a fost neînsemnat față de activitățile celorlalți recurenți și cere să se constate că pedeapsa aplicată este neproporțională.

Pentru justa apreciere a acestui motiv e suficient să se facă trimitere la discutarea motivelor 1 și 2 din memoriul acestui recurent, unde s'a examinat motivarea sentinței și deunde se poate constata că instanța de fond a fost destul de indulgentă prin acordarea circumstanțelor atenuante, potrivit art. 157 C.P., pronunțând pedeapsa de 2 ani închisoare corecțională.

Că, deci, și acest ultim motiv de recurs apare ca neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivul I de casare, din memoriul personal al recurentului Col. rez. Stoika Ștefan, astfel formulat:

"Incompetența "rationae materiae".

Prin acest motiv se susține că instanța de fond n'a avut competența legală de a soluționa procesul, această competență revenind instanțelor penale ordinare.

Problema competenței a format obiectul motivului 1 din memoriul recurentului Ion Mihalache, ca și motivul 1, din memoriul recurentului Penescu Nicolae, precum și motivul 1 din memoriul recurentului Camil Demetrescu.

Toate aceste susțineri au fost analizate în cuprinsul prezentei deciziuni la filele 7 și 8 și s'a stabilit cu acel prilej că instanța de fond a fost competentă să soluționeze procesul, în conformitate cu dispozițiunile Decretului Lege Nr. 856/938.

Prin urmare, acest motiv al recurentului este neîntemeiat și urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivele 3 și 4 de casare, din memoriul personal al recurentului Col. rez. Stefan Stoika susținute de apărătorul din oficiu, dl. av. Sandu Lăzărescu, astfel formulate:

MOTIVUL III:

"Nerespectarea formelor procedurale, sancționate cu nulitatea." "Violare de lege".

MOTIVUL IV:

"Instanța nu s'a preocupat de apărările mele esențiale și nici de probe."

Prin motivul 3 recurentul se plânge că n'a fost în măsură să-și organizeze apărarea nefiind respectate dispozițiunile art. 236 C.J.M., iar în motivul 4 se susține că nu s'a avut în vedere notele scrise depuse la dosar și nici probele administrate.

Având conținut comun, Curtea discută deodată aceste motive.

./.

In cuprinsul sentinței, aflată în dosarul de fond vol.IX, la fila 8, se află înserată susținerea formulată de recurent în sensul că n'a luat contact cu apărătorii săi și n'au avut timp să studieze dosarele.

La fila 8 verso, instanța de fond constată că datorită naturii procesului caracterizat prin marele număr al acuzaților și al martorilor care necesită un timp îndelungat pentru desbateri, se pot depune diligențele necesare organizării apărării și în consecință respinge cererea recurentului și a altor coinculpați de a suspenda desbaterile, dispunând continuarea lor.

Că, instanța de fond a apreciat just această situațiune rezultă din împrejurarea că ulterior recurentul n'a mai simțit nevoia reiterării cererei sale de a se suspenda desbaterile, așa cum rezultă din concluziunile puse de apărătorul său, la fila 73 verso, 74 dosar vol.IX, la fila 80 și nici chiar cu prilejul acordării ultimului cuvânt al apărării, în concluziunile D-lui av. Izidor Bimberg.

In sfârșit, la fila 82, în cuprinsul sentinței se soluționează definitiv acest incident, prin respingerea lui, cum era și firesc față de împrejurările arătate mai sus.

Recurentul mai pretinde că instanța n'a analizat probele depuse în apărarea sa, fără a arăta cu preciziune care au fost acele probe, deși în cursul sentinței, la motivarea în fapt nu se verifică acele susțineri.

Dealtfel, chestiunea motivării în fapt și analizarea probelor nu pot forma obiectul unui motiv de recurs susceptibil să fie discutat în speță, deoarece legea 185 din 6 August 1948 nu permite asemenea motive, dat fiind că recurentul a fost condamnat pentru crima de complot în scop de insurecție armată și pentru crima de complot în scop de răzvrătire, ambele infracțiuni fiind prevăzute de suscitata lege.

In concluzie, susținerile recurentului sunt neîntemeiate, iar motivele de recurs fiind nefondate urmează a fi respinse ca atare.

Văzând că motivul VI de recurs, din acelaș memoriul personal al recurentului Col.rez. Stoika Stefan, are acest enunț laconic:

"<u>Nemotivare</u>".

In desvoltarea acestui motiv, se face trimitere la motivele anterioare și se enunță că instanța de fond nu arată probele pe care se bazează, nici motivele de înlăturarea susținerilor apărării și nici probele care au condus la convingerea culpabilității recurentului.

Intrucât toate aceste susțineri au fost analizate cu prilejul discutării motivelor anterioare de recurs ale acestui recurent, pentru aceleași considerațiuni, Curtea apreciază că și acest motiv de recurs este nefondat și urmează a fi respins ca atare.

Văzând motivul 5 de casare din acelaș memoriu personal al recurentului Col.rez. Stoika Stefan, susținut de apărătorul din oficiu, dl. av. Sandu Lăzărescu, astfel formulat:

"Violare de lege."
"Neîntrunirea elementelor constitutive ale pretinselor delicte

./.

"Aplicarea unei pedepse mai mari decât cea legală."

Deşi din punct de vedere formal,enunciativ,acest motiv de recurs satisface dispoziţiunile legii 185 din 6 August 1948, totuşi,prima latură pretinde că instanţa de fond n'a fost în posesia unor dovezi din care să rezulte culpabilitatea recurentului,aşa încât desvoltarea acestei laturi nu corespunde enunţului şi nu poate fi discutată,faţă de dispoziţiunile suscitatei legi,în acelaş timp răspunzându-se cu prilejul discutării motivelor anterioare de recurs.

Pentru rezolvarea părţii a doua a susţinerilor recurentului,în care se solicită să se constate că pedeapsa pronunţată este disproporţională cu infracţiunea săvârşită,este necesar să se redea în rezumat materialitatea reţinută în cuprinsul sentinţei la motivarea în drept dela fila 215 vol.IX.

Se reţine că recurentul a fost omul de încredere al coinculpaţilor Iuliu Maniu şi Mihalache având un rol de frunte în complotul organizat de aceştia,deţinând calitatea de vice preşedinte al organizaţiei militare a fostului partid "P.N.Ţ.",funcţionând sub denumirea de core profesional militar.

In cadrul acestei organizaţii au fost recrutaţi anumiţi ofiţeri dintre cei deblocaţi din armată şi dintre cei activi,cari urmau să fie folosiţi în scopul răsturnării prin violenţă a Guvernului democrat dela conducerea ţării,în acelaş timp urmărind descompunerea corpului ofiţeresc şi al trupei,prin difuzarea clandestină de manifeste,apeluri şi foi cu conţinut de propagandă calomnioasă.

Deasemenea,la ordinele celor doi şefi ai săi,recurentul a însărcinat un grup de ofiţeri să elaboreze aşa zisul plan de organizare a armatei ,contravenind tratatului de pace şi înfiinţarea unor unităţi înarmate în străinătate din elemente legionare,criminali de războiu şi cei fugiţi acolo,spre a fi folosiţi ulterior la executarea complotului contra Statului,pregătit prin elaborarea planului general de organizarea armatei.

Faţă de gravitatea acestor infracţiuni şi prin aplicarea art. 227 alin.1 şi 2,211 C.P.,precum şi art.227 al.1 şi 3 ,210 C.P.,adică crima de complot în scop de insurecţie armată şi crima de complot în scop de răzvrătire,pedepsele sunt deplin justificate şi în cadrul acestor texte de lege pronunţându-se pedeapsa cea mai grea conf. art.101 C.P.

Aşa fiind,şi acest ultim motiv de recurs se priveşte ca neîntemeiat şi urmează a fi respins ca atare.

Având în vedere cererea formulată de apărătorul din oficiu al recurentului Oprişan Emil,dl.av.Ionel Teodoreanu,prin care solicită să se ia act de retragerea recursului declarat de acest recurent,deoarece potrivit art.357 C.J.M.,recursul făcut de un condamnat se poate retrage până în ziua fixată pentru judecare,urmează să se ia act de retragerea solicitată.

Văzând că la dosarul de fond vol.IX,fila 288 şi fila 276,se află două cereri formulate de apărătoarea la fond a recurentului Lt.Col.în retragere Stătescu Dumitru,prin care se cere deasemenea să se ia act de retragerea recursului,potrivit art.357 C.J.M.,urmează să se ia act şi de declaraţia acestui recurent.

./.

45

113

Având în vedere că recurenţii Iuliu Maniu, Carandino Nicolae, Lazăr Ilie, Victor Rădulescu-Pogoneanu, Roiu Florin, Serdici Vasile, Radu Niculescu-Buzeşti, n'au depus niciun mijloc de casare în sprijinul recursurilor lor.

Intrucât din examinarea sentinţei condamnatoare, rezultă că nu există niciun motiv de ordine publică susceptibil a fi ridicat din oficiu de Curte, în acelaş timp legea fiind bine aplicată pentru fiecare pentru recurenţii de mai sus, urmează ca recursurile lor să fie respinse ca nemotivate şi nefondate, potrivit dispoziţiunilor art. 354 Codul Justiţiei Militare.

Pentru aceste motive,

C U R T E A

In numele legii

D E C I D E :

Respinge ca nemotivate şi nefondate recursurile declarate de, 1/ Iuliu Maniu, din Bucureşti, 2/ Carandino Nicolae, din Bucureşti, 3/ Ilie Lazăr, din Bucureşti, 4/ Victor Rădulescu-Pogoneanu, din Bucureşti, 5/ Serdici Vasile, din Bucureşti, 6/ Radu Niculescu-Buzeşti, din Bucureşti şi 7/ Roiu Florin, din Bucureşti, contra sentinţei Nr. 1988 din 11 Noembrie 1947, pronunţată de Trib. Militar Bucureşti, Sec. I-a.

Ia act de retragerea recursurilor declarate de: 1/ Lt. Col. retragere Stătescu Dumitru, din Bucureşti şi 2/ Oprişan Emil, din Bucureşti, contra aceleaşi sentinţe Nr. 1988 din 11 XI/1947, pronunţată de Trib. Militar Bucureşti Sec. I-a, şi

Respinge ca neîntemeiate recursurile introduse de: 1/ Mihalache Ion, din Com. Dobreşti Jud. Muscel, 2/ Penescu Nicolae din Bucureşti, 3/ Lazărescu Emil din Bucureşti, 4/ Demetrescu Camil din Bucureşti, 5/ Ion De Mocsony Styrcea, din Com. Bulci Jud. Severin şi 6/ Col. rez. Stoika Stefan, din Bucureşti, contra aceleaşi sentinţe Nr. 1988 din 11 XI/947, pronunţată de Trib. Militar Bucureşti, Sec. I-a.

Dată şi citită în şedinţă publică astăzi 7 Maiu 1949.-

PREŞEDINTELE CURTII
General Maior Magistrat,

Col. mg. r.

Col. mg.

Col.

GREFIER ŞEF

Dosar. Conține 45 file (patruzeci și cinci file).

1 VIII 961 Droj

Prezentul dosar conține 45 f + 33 bis = 46 file

22.04.2003